

11

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DECEMBER 1985 – 85. ÅRGANG

11

Indhold:

Ved formandens afgang	2
DLF kongres	3
Fra medlemskredsen	37
Personalialia	38

Redaktører:

K. B. Knudsen
(ansvarshavende)

K. H. Christiansen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, 2900 Hellerup.

Telefon (01) 62 72 69.

Kontortid 9–16.

Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Ved formandens afgang

Med disse linier vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke mine kolleger i foreningen for den opmærksomhed, som blev mig til del i forbindelse med afholdelse af den ekstraordinære kongres i november måned og som for mig blev slutstenen på mit virke som tillidsmand i Dansk Lokomotivmands Forening gennem 37 år.

Det har været år på godt og ondt, men sammenfattende kan det udtrykkes som et meningsfyldt arbejde for at tjene medlemmernes faglige og økonomiske interesser. Jeg er derfor kun taknemmelig for at have del i foreningens udvikling, og det kunne måske hævdes at være et paradoks, at denne udvikling nu har ført til sammenlægningen med Dansk Jernbaneforbund.

Der har omkring dette spørgsmål været en mere eller mindre følelsesladet diskussion om det rigtige i at betrede vejen ind i fremtiden som en integreret del af Dansk Jernbaneforbund. Mange har haft vanskeligt ved at acceptere denne udvikling, men har på trods heraf, sammen med de mange flere som er gået ind for sagen, erkendt nødvendigheden af at stå stærkt rustet i et større fællesskab for at kunne modstå presset på vore faglige interesser. Det er naturligvis klart, at meget af den vurdering, som har dannet grundlag for beslutningen, hviler på et skøn over udviklingen, men der ligger allerede sådanne ting i svøb, at det var uomgængeligt nødvendigt at rebe sejl.

At der således – udover at pleje egoistiske bestræbelser på at gøre det bedre for medlemsinteresserne – også ligger en god portion følgagtighed i at slutte op om fagbevægelsens organisatoriske program for større fælles enheder, gør vel ikke afgørelsen ringere. Det er min, ja min fulde overbevisning, at vi har betrådt den rette vej og i disse år den eneste farbare vej.

Jeg slutter derfor dette med ønsket om, at ikke mindst DSBs ledelse må for øjnene op for, at den skylder lokomotivmændene at ændre disses økonomiske og arbejdstidsmæssige forhold til mere rimelige og relevante tilstande.

*Hjertelig tak for de mange hilsener
og det store fremmøde ved den
afholdte reception før min fratræden
som formand for Dansk Lokomotiv-
mands Forening.*

K. B. Knudsen

Dansk Lokomotivmands Forenings ekstraordinære Kongres i Lyngby ved København den 14.–15. november 1985

Medens kongressens delegerede og gæster indtog deres pladser musede medlemmer af Helsingør jernbaneorkester.

Dansk Lokomotivmands Forenings formand K. B. Knudsen åbnede kongressen og udtalte:

Velkommen til gæster og repræsentanter. Afholdelse af denne kongres har sin helt specielle baggrund. Vi har den 30. april 1985 truffet beslutning om sammenlægning med Dansk Jernbaneforbund. Denne kongres er derfor en opfølgning af beslutningen, idet vi nu skal vedtage lovgrundlaget for Lokomotivpersonalets afdeling i DJ's system og samtidig vælge de tillidsmænd, som skal varetage ledelsen af denne afdeling.

På denne dato ophører DLF formelt og juridisk at eksistere som selvstændig organisation.

Godt 86 år er forløbet siden DLFs stiftelse. Et tidsrum, hvor DLF vedholdende har markeret lokomotivmændenes interesser til gavn for disses økonomiske og arbejdsmæssige vilkår.

Forholdene på vor arbejdsplads, DSB, er imidlertid kendetegnet ved en udvikling, som allerede er i gang, men som især indenfor en kortere årrække fuldstændigt vil ændre de vante tilstande. Denne udvikling vil, om ikke DSB-transporterne øges, nedskære vort antal i betydelig grad, og der vil komme ændrede forudsætninger i rekrutteringsgrundlaget.

Dette er de tungtvejende grunde for vor beslutning den 30. april. Derfor søger vi det større fællesskab, for dermed at styrke lokomotivmændenes interesser.

De politiske aspekter omkring os i vort samfund er også et incitament til at søge et større fællesskabs styrke. Ikke mindst fordi det

politisk regerende flertal i dagens Danmark sætter bremse på det offentliges aktiviteter. Det mærker vi gennem kravene til DSB om besparelser, som rækker udover anlægsmæssige nedskæringer, idet der sættes ind med personalebesparelser over driftbudgettet.

I denne sammenhæng har det vor store interesse at følge, hvor megen produktivitetforøgelse der vil kunne nås med færre og færre ansatte, uden DSB fratages muligheden for at opretholde blot det nuværende transportomfang.

De omgivende politiske forhold lægger mere end nogensinde, siden fagbevægelsens kamp i starten for organisationen af den danske arbejderstand, et pres på de faglige organisationer. Det kræver et stærkt sammenhold. Jeg kan kun ønske, at der sker sådan politiske

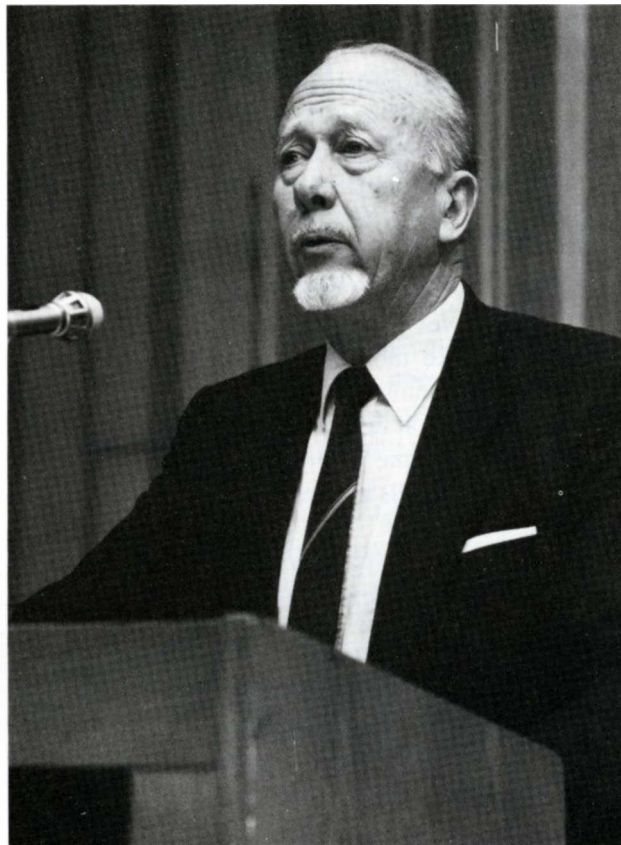
forandringer, at det bliver muligt at skabe bedre sociale og økonomiske forhold i vort land.

Jeg erklærer hermed kongressen for åbnet.

Formanden gav herefter ordet til følgende gæster der havde ønsket at hilse kongressen.

Generaldirektør Ole Andresen DSB takkede på egne, og de tilstedeværende DSB-lederes vegne, for indbydelsen til at overvære kongressen.

Han udtrykte forståelse for, at det for de delegerede var en lidt vedmodig kongres, efter vedtagelse om fusion med Dansk Jernbaneforbund. Men i organisationerne må det naturligt gå som i virksomheden, at man for at opnå en bedre udnyttelse af ressourcerne, og en forstærkning af kræfter-

K. B. Knudsen.

4
ne, må foretage en intern strukturændring.

Det er i organisationerne som i virksomheden DSB nødvendigt til stadighed at have fod på udviklingen. Vi har på det seneste ved DSB anskueliggjort det ved en række medarbejdermøder landet over, hvor DSBs aktuelle og fremtidige situation er blevet analyseret.

Det er jo ikke morgenhonning når vi skal rationalisere, men en nødvendighed for at få en øget produktivitet, og dermed en lønforbedring for alle DSBs medarbejdere.

Vi ser med glæde på den sammenslutning der er sket, og jeg håber vi fremover må få et positivt samarbejde.

Kongressen er også den sidste med K. B. Knudsen i formandssædet, jeg vil derfor benytte lejligheden til både personligt, og på ledelsens vegne, at sige tak for et godt samarbejde i mange år. Vi har ikke altid været enige, men vi har haft respekt for dig, og den måde du har forfægtet dine kollegers problemer og ønsker på. Jeg ønsker jer en god kongres.

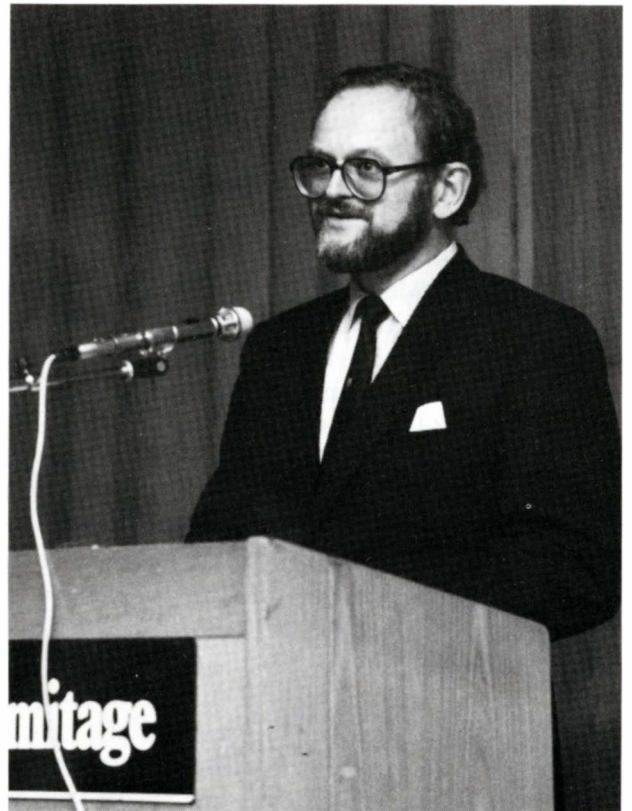
Præsidenten for NJU, Ture Persson

Kongressdeltagare, kära nordiska vänner!

På de nordiska gästernas vägnar har jag äran och glädjen att tacka för den vänliga inbjudan och att framföra en hjärtlig hälsning till Dansk Lokomotivmands Forenings extra kongress.

Denna kongress utgör ju avslutningen på en händelserik och viktig epok i Dansk Lokomotivmands Forenings verksamhet.

Vad som nu närmast förestår är att trycka på startknappen för det nya gemensamma järnbaneförbundet som skall börja sin verksamhet den första januari 1986.

Generaldirektør Ole Andresen.

Problemen för de järnvägsanställda är stort sett lika i skilda länder så också i Norden, även om järnvägsnäten och förbunden är olika stora.

Ett faktum är att järnvägarna alltid måste bestå och alltid utgöra ryggraden i ett lands kommunikationsnät. Järnvägen förstör inte naturen järnvägen försäkras heller inga luftföreningar. Järnvägsnätet i våra länder har haft stor betydelse vid uppbyggnaden av industrin liksom av våra välfärdssamhällen. En förutsättning för att järnvägen skall spela någon roll i framtiden är att man får investera. Den nordiska arbetarrörelsen har varit drivkraften i den utveckling som har skapat vår välfärd – ett förhållande som vi har anledning att vara stolta över och slå vakt om.

Det gäller nu för oss alla inom

våra respektive länder att vara på vår vakt mot de krafter som med olika medel försöker rasera vad som med stor möda har byggts upp.

Jag är övertygad om att det nya gemensamma förbundet kommer att ha framgång i sitt kommande arbete till gagn inte bara för de järnvägsanställda i Danmark utan för oss alla järnvägsanställda i Norden.

I denna övertygelse önskar jag på de nordiska gästernas vägnar kongressen framgång och lycka med arbetet. Jeg vill också önska det nya gemensamma förbundet lycka till i framtiden. Än en gång tack för inbjudningen och lycka till med kongressen.

CO F's næstformand, Jørn Lindkilde Hansen.

Ture Persson, NJU.

På egne og øvrige danske gæsters vegne takker jeg for indbydelsen til at overvære Jeres ekstraordinære kongres og for den venlige velkomst til os.

Det er desuden pålagt mig at overbringe kongressen en hilsen fra CO I's formand, der beklager, at han ikke selv har kunnet give møde.

Kongressens hovedformål er, at træffe de sidste nødvendige beslutninger før foreningens sammenlægning den 1. januar 1986 med Dansk Jernbaneforbund.

Og det skal være CO I's ønske, at I når frem til beslutninger, som også fremover vil blive til gavn og glæde for lokomotivmændene, ligesom vi håber, at I også i den ændrede organisationsform vil formå at markere Jer ligeså aktivt og positivt, som det hidtil har været Jeres

skik og brug, – og jeg tænker her ikke mindst på Jeres bidrag gennem alle årene til samarbejdet og sammenholdet inden for CO I.

At der i de kommende år bliver behov for en styrkelse af samarbejdet og sammenholdet indenfor såvel CO I som lønmodtagerne i det hele taget, burde der ikke herske nogen tvivl om, men desværre er der meget, som kan tyde på, at sammenholdet mellem de offentligt ansatte – og specielt mellem tjenestemandorganisationerne – ikke ligefrem er det mest markante for tiden.

Desværre gælder det også inden for vor egen centralorganisation, og det vil være mere end naivt at tro, at samarbejdsproblemerne her bare skyldes forskellige holdninger til LO-spørgsmålet. Hvis det havde været tilfældet, skulle disse problemer jo være løst i dag, og det er desværre ikke tilfældet.

CO I's næstformand J. Lindekilde Hansen.

Gennem dels en hovedbestyrelseskonference sidst i denne måned, dels en formandskonference i januar er det hensigten at få skabt enighed om CO I's fremtidige fag- og lønpolitiske holdning og om retninglinierne for det videre arbejde med CO I's egne struktur- og organisationsproblemer.

– Og vi må nok ærligt vedgå, at kan vi ikke blive enige internt i CO I om den fag- og lønpolitiske holdning, så har vi ikke megen ret til at beklage os over andre tjenestemandsgruppers manglende vilje til at bakke op bag en lønpolitik, som tager et særligt hensyn til de lavere- og lavestlønnede, der frem for nogen er ramt på pengepungen af den siddende regerings forskellige indgreb over for lønmodtagerne.

I øvrigt kan der ingen tvivl herske om, at tjenestemændenes realløn er faldet stærkt gennem de seneste år. – Det ved enhver tjenestemand uden at kigge nærmere på statistikken.

Naturligvis er tjenestemændene ikke de eneste lønmodtagere, som mærker reallønsfaldet, men medens reallønsfaldet har været moderat for den typiske ansatte i det private erhvervsliv, så har faldet været særdeles markant for tjenestemændene.

Og denne udvikling er naturligvis resultatet af manglende politisk vilje til at sikre de offentligt ansatte samme lønudvikling som andre lønmodtagergrupper. – Ja for nogle politikere er det ligefrem en målsætning, at de offentligt ansattes lønforhold skal forringes.

Tilsigtet eller utilsigtet så er virkningen for tjenestemændene dog den samme, og man kan desuden konstatere, at det ind imellem kniber gevaldigt for tjenestemændene og andre offentligt ansatte at samle

kræfterne om at få faldet i reallønnen stoppet.

Med mere eller mindre velfunderede statistikker forsøger forskellige grupper af tjenestemænd eller andre offentligt ansatte at bevise, at netop de er særligt hårdt ramt af reallønsfaldet eller af lønudviklingen i det hele taget.

Og sigtet er ganske klart for disse – ofte velaflønnede – grupper. Man ønsker på forhånd at bjerge sig den største del af den pulje, som bliver forhandlet hjem i forbindelse med næste overenskomstfornyelse. – Og så kan de lavere- og lavestlønnede grupper ellers ha' det så godt.

Som bekendt har regeringen lovet os, at faldet i reallønnen vil stoppe i 1986, og det indebærer jo i praksis, at pristigningerne skal holdes under 2 pct. om året. – Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi stiller os ret skeptiske til regeringens løfte.

1987-forhandlingerne er altså på forhånd besværliggjort – dels af regeringen, dels af de organisationer, hvis sympati for den solidariske lønpolitik utvivlsomt kan ligge et meget lille sted.

Regeringens lønpolitiske bestræbelser og den tilsyneladende mangel på vilje fra organisationernes side til at stå sammen om at modvirke disse bestræbelser gør naturligvis, at vi ser med stor bekymring på fremtiden. – Det er der ingen grund til at skjule.

Også på en række andre områder føres der i dag en politik, som er i direkte modstrid med vore medlemmers interesser som tjenestemænd og som offentligt ansatte lønmodtagere i det hele taget.

Der sker gradvist en forringelse af ikke bare vore løn- og ansættelsesvilkår, men også af vore fysiske og psykiske arbejdsforhold. Det

sker naturligvis under andre overskrifter – fx modernisering, rationalisering, effektivisering og andre storladne slagord – men virkningen er den samme for manden på gulvet.

Han må hver gang lægge krop til ændringerne, og uanset de fine slagord er hans konkrete oplevelse som hovedregel, at der sker en stærk forringelse af hans arbejdsdag.

Der er vel ingen af os, der ønsker de såkaldte »gode gamle dage« tilbage, for så gode var de trods alt ikke – i hvert fald ikke for CO I-grupperne.

Men vi har vel alle et ønske om at blive behandlet rimeligt og anstændigt i stort som i småt.

Generelt set sker det ikke i dag, og vi kan ligeså godt se i øjnene, at det heller ikke vil ske fremover, hvis vi ikke står sammen både på vore respektive arbejdspladser og på det overordnede organisationsplan.

Derfor ønsker jeg kongressen held og lykke med forhandlingerne og beslutningerne – og med det fremtidige samarbejde med de øvrige CO I-grupper gennem Dansk Jernbaneforbund. – Tak for ordet!

Formanden K. B. Knudsen, takkede de 3 gæstetalere for deres venlige ord til kongressen.

Formanden fortsatte, vi har naturligvis ikke kunne undgå at miste gode kammerater i den periode der er forløbet siden sidste ordinære kongres. Vi har ikke den gang mistet kammerater der er blevet dræbt i tjeneste, men 23 gode kammerater er gået bort. Jeg vil ikke fremhæve nogen bestemt, men udtrykke et æret være deres minde.

Medens der blev spillet en trompetsolo, iagttog kongressens deltagere 1 minuts stilhed.

Dødsfald blandt medlemmer i kongresperioden 1982–1986

Lokomotivfører Villy Christensen, Århus, død d. 17.11.1982.

Lokomotivfører Kaj Reinholdt Christensen, Struer, død d. 3.2.1983.

Lokomotivfører Mogens Holme-gård Andersen, Odense, død d. 25.5.1983.

Lokomotivfører Lars J. Lindberg, Godsbanegården, død d. 19.8.-1983.

Lokomotivfører Hans T. Larsen, Ålborg, død d. 20.8.1983.

Lokomotivfører Christian Jensen, Padborg, død d. 3.9.1983.

Lokomotivfører Arne Toftdahl, Struer, død d. 20.11.1983.

Lokomotivass. Carsten F. Olsen, Helsingør, død d. 22.12.1983.

Lokomotivfører V. O. B. Sørensen, Fredericia, død d. 14.1.1984.

Lokomotivfører J. A. Olesen, Godsbanegården, død d. 20.1.-1984.

Lokomotivfører E. I. P. Pedersen, Godsbanegården, død d. 15.2.-1984.

Lokomotivfører K. E. Jørgensen, Odense, død d. 18.2.1984.

Lokomotivfører T. M. Pedersen, Korsør, død d. 3.3.1984.

Lokomotivfører N. E. Andersson, Ålborg, død d. 19.6.1984.

Lokomotivfører Erik Jørgensen, Korsør, død d. 9.9.1984.

Lokomotivfører O. H. Christophersen, Århus, død d. 2.10.1984.

Lokomotivfører Holger Larsen, Nyborg, død d. 31.10.1984.

Lokomotivfører P. E. Hinsby, Godsbanegården, død d. 12.12.-1984.

Lokomotivfører Ove Svensson, Århus, død d. 17.2.1985.

Lokomotivfører Tage Møller, Godsbanegården, død d. 12.4.-1985.

Lokomotivfører B. K. Tagesen, Århus, død d. 25.4.1985.

Lokomotivinstruktør P. C. V. Christiansen, Århus, død d. 29.4.1985.

Lokomotivfører H. P. E. Mortensen, Helsingør, død d. 1.7.1985.

Punkt 2. Navneopråb af repræsentanter

Foreningens næstformand og sekretær Kurt H. Christiansen foretog navneopråb af de fremmødte delegerede.

Der var mødt suppleanter for Louis Hansen Gb.afd. og for Ulla G. Hansen, Kh.afd. nemlig Allan Starlev Gb. og John Jeppesen, Kh. Alle delegerede var tilstede. Hvor-efter der var 74 stemmeberettigede delegerede.

Punkt 3. Fastsættelse af forretningsorden

Formanden K. B. Knudsen forespurgte, om det udsendte forslag til kongressens forretningsorden kunne give anledning til ønske om ændringer.

Ingen ønskede ordet, den udsendte forretningsorden var godkendt.

Formanden oplyste, at det var hovedbestyrelsens ønske, at vi fik afviklet kongressens forhandlinger i dag, ganske vist havde vi også lokalerne her i morgen fra kl. 8.00 til kl. 11.00. For at fremme dette ønske foreslog han at frokostpausen blev afkortet med en halv time fra kl. 12.00 til kl. 13.30. Ingen ønskede ordet og forslaget var vedtaget.

Formanden foreslog en ændring af ordlyden i dagsordenen i punkterne 9d. og 9f. således at der kom til at stå suppleanter i stedet for stedfortrædere. Forslaget godkendt.

Punkt 4. Valg af kongressens tilidsmænd

Formanden K. B. Knudsen foreslog på hovedbestyrelsens vegne følgende til dirigenter:

V. E. Nielsen, Gb. afdeling.

F. Bådsmænd. Ar. afdeling.

Til protokolførere:

Jørn Thillemann. Gb. afdeling.

Carsten Quvang. Hg. afdeling.

Til protokolrevisorer:

Frede Hansen. Od. afdeling.

J. Vestergaard Nielsen. Fa. afdeling.

Til stemmeudvalg:

Per Petersen. Gb. afdeling.

Niels Ravnborg. Fa. afdeling.

Vagn Nielsen. Ar. afdeling.

Da ikke andre blev bragt i forslag var de pågældende valgt. Der var fra Kh. afdeling stillet forslag om nedsættelse af et redaktionsudvalg, der skulle udfærdige en udtalelse fra kongressen.

Formanden foreslog til indtrædelse i udvalget følgende: Henri Dam. Ar. afdeling, Frede Hansen. Od. afdeling og Svend Erik Feyerstad. Kh. afdeling. De foreslåede blev valgt.

Bilag til dagsordenen

Punkt 3. Fastsættelse af kongressens forretningsorden

1. Formanden fremsætter forslag til forretningsorden og leder efter dennes vedtagelse valg af ordstyrere, protokolførere og protokolrevisorer.
2. Godkendelse af dagsordenen, eventuelle forslag til ændringer behandles og afgøres.
3. Ordstyreren påser, at forhandlingerne fremmes og god parlamentarisk orden overholdes; repræsentanterne må i alle tilfælde rette sig efter hans afgørelse. Talere får ordet i den orden, de indtegnes hos ordstyre-

- ren. Uden kongressens samtykke kan ingen få ordet mere end 2 gange i samme sag. Ordførere for hovedbestyrelsen og forslagsstillere dog 3 gange. Der må kun tales fra talerstolen; korte bemærkninger, der ikke må vare over 2 minutter og kun indeholde berigtigelser eller oplysninger i anledning af noget fremført, kan dog fås uden for talernes rækkefølge og kan fremføres fra repræsentanternes plads.
4. Forslag om afslutning af diskussionen med de indtegnede talere eller om begrænset taletid kan stilles af ordstyreren eller 2 repræsentanter og vedtages af kongressen med simpel majoritet. Vedtages sådan afslutning, kan ordføreren i den pågældende sag dog yderligere indtegnes.
 5. Ændringsforslag skal afleveres skriftligt til ordstyreren.
 6. Afstemninger sker i henhold til lovens paragraf 11. Resultatet af disse anføres i protokollen; enhver repræsentant kan umiddelbart efter afstemningen forlange protokollen tilført en kort motivering for sin afstemning. Ved valg skal der stemmes på det antal der skal vælges.

Dagsorden for

ekstraordinær kongres i Lyngby ved København den 14.-15. november 1985, Hotel Eremitage, Lyngby Storcenter

Mødetider: 1. dag kl. 9.00-12.00 og 13.30-18.00.

2. dag kl. 9.00-12.00.

1. Åbning af kongressen.
2. Navneopråb af repræsentanter.

3. Fastsættelse af forretningsordenen.
4. Valg af kongressens tillidsmænd.
5. Beretning om foreningens virksomhed.
6. Fremlæggelse af foreningens regnskaber 1982-1985.
7. Beretning om Dansk Lokomotiv Tidendes virksomhed.
8. Forslag til vedtægter for Lokomotivpersonalets afdeling.
9. Valg til lokomotivpersonalets afdeling:
 - a) Formand
 - b) Næstformand (sekretær)
 - c) Bestyrelsesmedlemmer
 - d) Suppleanter til bestyrelsen.
 - e) Revisorer.
 - f) Suppleanter for revisorer.
10. Afslutning.

Punkt 5. Beretning om foreningens virksomhed

K. B. Knudsen.

Denne kongres skal ikke tage stilling til arbejdet for lokomotivmændenes interesser i fremtiden på kortere eller længere sigt.

Det er opgaver, som ledelsen i det nye fællesskab skal have ansvaret for.

Af formelle og historiske grunde skal dog denne kongresperiode som hidtil afsluttes med en status.

Perioden vil stå som et mørkt monument for det politiske system, der hedder den borgerlige fløj.

Det har ført til forandringer i offentlig virksomhed - og DSBs.

Det har ført til krav om markante besparelser. Der er pres på aftaler, med forringelser til følge. Det har skabt konfrontationstendenser, og det er gået udover samarbejdsklimaet og dermed også forhandlingsklimaet.

Lønforhold

Hvordan er det gået med de indkomstmæssige forhold?

Ja, de har været bestemt af regeringen. Indenfor en 4 pct's ramme i en overenskomstperiode har organisationerne skullet foretage en fordeling.

Centralorganisationerne har kunnet stable en fælles holdning på benene, så der toges et vidtgående hensyn til de lavest og lavere lønede - det vi kalder for en solidarisk lønpolitik. Den holdning synes imidlertid at smuldre, og der må imødeses store problemer for opfølgning af denne ved kommende overenskomstforhandlinger.

De økonomiske forhold for landet som helhed giver ikke gode udsigter for accept af en lønramme udover 4 pct. i en to-årig periode. Den optimisme regeringen har lagt for dagen med planlægningen af landets økonomiske politik modsvares ikke af en gunstig udvikling, og selv om der er skabt flere arbejdspladser, er samfundet dog stadig belastet af en kvart million arbejdsløse. Et særdeles utilfredsstillende forhold. Regeringen har ikke meget at have sin optimisme i, men gennem sin reklametilrettede PR-virksomhed foregøgler man befolkningen med stort smil, at har man tålmodighed til at vente lidt, så ligger den gunstige økonomiske udvikling faktisk lige om hjørnet. Udefra skabte konjunkturændringer har været med til at tilsøre, at regeringen ikke har formået at indfri forventningerne efter dens store reklamefremstød med programoplægget. Den er oppe mod økonomiske kræfter, den rent faktisk har ringe indflydelse på. Den internationale finans går sine egne veje og lader sig ikke forstyrre af armbevægelserne fra

en regering for lilleputstaten Danmark.

Når det er sagt, skal føjes til, at det er aldeles selvmodsigende, at mange af de kredse i befolkningen, der angriber og klager over den førte sociale politik, er de selvsamme, som stemmer på de partier, der har regeringsmagten.

Med den nye folketingssamling og statsministerens åbningstale er vi ikke blevet et gram mere optimistisk, modsætningsvis statsministeren, der kan udtrykke det sådan: »Kære venner! En lys fremtid ligger lige om hjørnet«. Gad vide om han inderst inde tror på den.

Jeg skal ikke i enkeltheder gennemgå de i kongresperioden 2 afviklede overenskomster 1983 og 1985, men henvise til den bilagsmappe, der er udleveret som supplement til denne mundtlige beretning.

Det er en kendsgerning, at centralorganisationerne – omend med beklagelse – har accepteret overenskomstresultaterne, fordi det eksisterende folketingsflertal ikke giver mulighed for at nå længere med fremsatte krav.

Med overenskomsten 1983 fik vi dog en væsentlig justering af løngrundlaget for stillinger med håndværksmæssig uddannelse som forudsætning, således at grupper i lrm. 11 til 17 rykkedes én lønramme op.

Et væsentligt bidrag var også oprykning til 14. lrm. efter 5 år, heri medregnet prøvetid.

Nedsættelse af arbejdstiden fik en beskedent start fra 1987, men også dette ligger langt fra vore krav.

Vort advancementsprogram følges stadig op, men det er klart, at det skal gennem en sej proces, fordi det er meget små midler der er til gennemførelse af forbedrin-

ger. Til eks. ved dette års omklassificeringsforhandlinger ca. 130.000 kr. og det forslår som en vis en et vist sted.

For hele kongresperioden kan gives følgende oversigt for omklassificeringer gruppevis og enkeltvis:

Antallet af 18. lrm. pladser er forøget med 195 pladser, til ialt 1041 pladser i 18/19 lrm.

9 lki er forfremmet fra lrm 21 til lrm 24.

48 lkf er forfremmet fra lrm 18 til lrm 19 lkf k.

806 lkf er forfremmet fra lrm 17 til lrm 18.

18 lkf/elf er forfremmet fra lrm 16 til lrm 17.

122 lkf er forfremmet fra lrm 15 til lrm 16.

ca.

200 lkf/elf er forfremmet fra lrm 13 til lrm 14.

415 lkas er forfremmet fra lrm 9/10 til lrm 14

15 lkas er forfremmet fra lrm 10 til lrm 12.

Lokomotivpersonalestyrken er blevet reduceret væsentligt i perioden

fra 1.9.1983 2.093 mand

til 1.1.1985 1.967 mand

og 1.9.1985 1.913 mand.

I alt i perioden 1.9.1983 til 1.9.1985 med 180 mand = 8,6%.

Selv om gennemførelse af ændringer er meget vanskelig, er der trods alt af hovedbestyrelsen nået et pænt resultat.

Reguleret avancement

Omkring vore lønforhold er der grund til at nævne gennemførelsen af reguleret avancement der betød: at strækningskørsel normeredes i 18. lrm.

Derved sikredes en udvidelse af antallet i 18. lrm og at oprykningen fandt sted efter anciennitetsrækkefølgen. Og det indebar, at opryk-

ningen skete uden forflyttelse fra hjemstedet.

Til forskel fra tidligere, hvor udvidelse af antallet skete i ujævne spring efter langvarige forhandlinger med administration og lønningsdepartementet, sker der nu en tilpasning efter det maksimale behov.

Arbejdstidsspørgsmål

Til overenskomstforhandlingerne i 1983 såvel som i 1985 led vore forslag til ændringer i arbejdstidsreglerne og vederlag til forskellige områder i disse en krank skæbne ved at blive kværnet gennem CO Is og TFUs maskineri. Når dertil kom, det næsten umulige i at nå frem til de store resultater hos den borgerlige regerings finansminister, er det klart utilfredsstillende, at vore forslag ikke kunne fremmes.

Af det som berører os gennemførtes:

1. Fulde natpenge for rejsetid.
2. Sætter for betaling for tredelt tjeneste og delt tjeneste udover 11 timer forhøjedes med 8 pct.
3. Dokumenterede udgifter til advokat- og ejendomsmæglersalærer, stempelafgift, annonceudgifter samt tinglysningsafgifter i forbindelse med køb og salg af fast ejendom i Danmark ved uansøgt forflyttelse dækkes inden for et maksimum af 20.000 kr.
4. Der ydes lørdag/mandagsgodtgørelse på hverdage efter 7 »skæve helligdage«.
5. Funktionsvederlag ydes under ferie og sygdom i indtil 28 dage efter 6 måneder.
6. Der nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på en forenkling af de for tjenestemænd gældende arbejdstidsregler m.m. til ikrafttræden tidligst 1.4.85.

Dette sidste har vi ikke hørt meget til.

Overenskomstforhandlinger i 1985 berørte os som følger:

Aftalen af 27.4.1983 om flyttegodtgørelse m.v. til tjenestemænd i staten o.s.v. ændres med virkning fra 1.4.1985 således, at der ved fastsættelsen af godtgørelse for udgifter ved dobbelt husførelse ikke skal foretages fradrag på 1/6 af det fulde dagpengebeløb.

Omend man ikke kan se bort fra den finansministerielle slunkne pengekasse er det i høj grad frustrerende at konstatere, at der ikke på noget punkt er taget hensyn til vore forslag. Andres forslag har lidt samme skæbne, men det er kun en ringe trøst.

Som slut på dette kan jeg nævne arbejdstidsnedsættelsen på 1 time fra nytår 1987, men det er næsten til at grine af sammenholdt med DSBs bestræbelser på at udnytte os i højere grad end hidtil med stramning af den daglige tjenestetid i turene.

Vi har gennem år krævet en kortere arbejdstid for lokopersonalet med henvisning til dets ansvar overfor liv og gods, den enerverende tjeneste med iagttagelse af hyppigt forekommende signaler; men hvad oplever vi da indenfor vor egen virksomhed? Jo, at en række skrivebordsteoretikere sammenligner vore arbejdstidsaftaler med andre grupper, som er ganske uden sammenligningsgrundlag, men alligevel mener man, der skal ske en jævnføring. Og det er en bitter pille at sluge. Det er ganske enkelt skammeligt. Selv med regeringens krav om besparelser.

Ubekvem arbejdstid

I 1977 indgik vi en aftale med DSB om nogle undtagelser i arbejdstids-

reglerne, som de var gældende med aftalen fra 1974.

Som en del af aftalen kunne uagtid med virkning fra ferieåret 1977/78 tildeles ua-dage som feriedage i perioden 1.10.-1.5. Et årligt antal, baseret på gennemsnittet beregnet af det samlede antal ua-timer pr. år, var aftalens indhold.

Dette antal kunne reguleres op eller ned efter antallet af indtjente ua-timer.

Denne aftale har vi vurderet som et komfortabelt gode og havde forventet, at den kunne løbe uantastet videre.

Imidlertid, med ændringerne i ledelsen af maskintjenesten blev forhandlingssektionen stillet overfor forslag om ændring i fordelingen af beregnet antal ua-dage.

Dette stillede DLF sig afvisende overfor, og spørgsmålet lå rent faktisk i venteposition, indtil DSB ved brev af 25.1.1985 meddelte, at man ønskede lokomotivpersonalet omfattet af de generelle regler for optjening af ua-dage.

Den hidtidige aftale opsages til udløb 1.5.1985, idet man dog var indstillet på at drøfte spørgsmålet, om det ønskedes.

Der førtes derefter drøftelser både i gdt og mtj, hvor man nærmede sig en aftale om en deling af antal ua-dage, således at DSB kunne tildele den ene halvdel, mens vi selv kunne søge den anden.

Der var imidlertid koblet den betingelse på, at vi skulle acceptere, at den gennemsnitlige daglige arbejdstid i turene blev fastlagt til ikke under 6 t. 40 min.

Vi fandt det mærkeligt, at dette skulle indgå som en del af aftalen. Hovedbestyrelsen svarede tilbage, at man kunne acceptere, at det tilstræbes at lægge en dagsnorm på ikke under 6 t. 40 min., men man bad samtidig om, at der forhandle-

des virkningen af arbejdstidsnedsættelsen på 1 time fra 1. januar 1987 samt beregning af overarbejde efter månedsnorm. Kunne dette ikke imødekommes, måtte man benytte de generelle bestemmelser for ua-opgørelse og afvikling. Svaret herpå blev, at dette ville blive iværksat som anført i gdt skrivelse af 25.1.1985 med opsigelsen.

Turudvalg

Arbejdet i turudvalgene er på sin vis frustrerende med det pres, der gennem ledelsens spareforanstaltninger lægges på den daglige gennemsnitlige arbejdstid for lokomotivpersonalet. Jeg har allerede nævnt, at der fra visse hold i administrationen er peget på, at lokomotivpersonalet havde for gode arbejdstidsforhold, og at dette sammenholdt med andres var en torn i øjnene. Når hertil lægges konsekvensen af krævede besparelser med nedskæring af antal i lokomotivpersonalet, er det næppe for meget sagt, at der var indledt en markant offensiv for at få ændret arbejdstidsforholdene.

Det har i høj grad vanskeliggjort videreførelse af et ellers relativt godt samarbejde mellem maskintjenestens administration og DLFs repræsentanter. Vi har på et tidspunkt fundet udviklingen så belastende, at det kunne føre til en åbenlys konfrontation.

Det er naturligvis klart, at utilfredsheden først og fremmest rettes mod maskintjenestens ledelse, der som eksponent for DSBs øverste ledelse er det redskab der på baggrund af besparelseskrav udformer planerne for opfyldelse af de stillede krav. Jeg tror gerne, at maskintjenestens ledelse har erkendt, at forholdene omkring tilrettelæggelse af lokomotivperso-

nalets arbejde er en opgave, som ikke 100% kan opfylde de stillede krav. Det viser realiteterne jo også, men jeg finder, at den politik, der angiver vejene, i virkeligheden ikke indbefatter alt for megen hensyntagen til vort ansvar og belastende arbejdsområde. Der har i den anledning været årsag nok til at træde lidt hårdt, ikke mindst når det gælder afvikling af frihed. Ret beset har lokomotivpersonalet været fantastisk loyalt og har dertil ydet sit bidrag til ledelsens bestræbelser på at få bragt det rejsende publikum frem.

Uddannelse

Siden 1970, hvor der foretoges en generel ændring af lokomotivpersonalets uddannelse, er kommet nye trækrafttyper i anvendelse. Uddannelsen til betjening af disse er sket som en overbygning af den eksisterende uddannelsesplan. Planen blev imidlertid mere og mere irrationel og for eleverne var overskueligheden og tilegnelse af stoffet meget vanskelig. Det blev derfor besluttet i 1982 at nedsætte en arbejdsgruppe, som skulle udarbejde forslag til revision af den hidtidige lokomotivføreruddannelse.

Arbejdsgruppens forslag gik på 3 hovedforudsætninger, idet jeg citerer:

En opdeling i mindre moduler, som kan falde væk, revideres eller tilføjes nye moduler i takt med ud-rangering eller anskaffelse af nyt materiel.

En klar adskillelse på de enkelte litra.

Indlæring i et modul er således uafhængig af viden om andre litra, når blot uddannelsens generelle del er gennemført, målbeskrivelserne er præciseret med hensyn til emner og indlæringsdybde og indeholder en læseplan for eleven.

Instruktions- og indøvelseskørslen foretages i en særlig kørelærertur.

Det er ikke mindst jævnlig kritik fra eleverne på de enkelte skolehold, som har været årsag til revisionen af uddannelsesforløbet. Fra den anden side havde der gang på gang været utilfredshed med stoffets uoverskuelighed og derfor vanskeligheder med at tilegne sig dette. Det kan godt være, at den reviderede uddannelse henad vejen skal ændres, men jeg er ikke i tvivl om, at det reviderede forslag, som nu har været i brug en tid, er et rigtigt grundlag for fremtidens uddannelse af lokomotivpersonale.

IC/3

Sidste halvdel af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne vil give store forandringer i køreplanmønstret med indsættelse af togsæt IC/3. Rejsehastigheden sættes op og rejsetiden forkortes betydeligt. Med K 90 vil rejsetiden blive 5 timer til Ålborg, 3.46 timer til Århus og 2.17 timer til Odense. Når der kommer en fast Storebæltsforbindelse vil disse tider ændres til 4 timer, hhv. 2.46 timer og 1.17 timer. Disse rejsetider har afgørende virkning på behov for især lokopersonale og er sammen med virkninger fra andre tiltag med baggrund i besparelser det grundlag, der har tilskyndet hovedbestyrelsen at arbejde for sammenslutningen med DJ.

Der er tale om en rationalisering, som sammen med allerede gennemførte foranstaltninger bør kunne udmøntes til en betydelig rationaliseringsgevinst, der kan komme lokopersonalet til gode. Forandringen giver et godt grundlag for at rejse krav om bedre indkomstforhold.

Betjening af MH-loko

Arbejdsgruppen vedrørende betjening af MH-loko har nu eksisteret siden 1977 og den har gennemført et omfattende arbejde med integrering af stationspersonale i dette arbejdsområde.

Gruppens arbejdsgrundlag er i dette tidsrum blevet ændret nogle gange.

Idet jeg i øvrigt må henvise til det skriftlige materiale til denne beretning, skal jeg opholde mig ved det ændrede arbejdsgrundlag fra januar 1984, der omfattede opretholdelse af hhv. 40, 20 og 20 uddannelsespladser på MH ved mdt Gb, Fa og Ar. Et skønnet antal på 80 til svageligt lokopersonale og at integrering af stationspersonale skulle være gennemført indenfor 5 år.

Hermed troede DLF, at der var lagt et grundlag for den fortsatte rolige omstilling som hidtil havde præget arbejdet, hvorved problematikken blev mindre kontroversiel end forventet.

Det skulle imidlertid gå anderledes. Der gik ikke lang tid inden ledelsen fremsatte forslag om, at lokopersonalet alene skulle uddannes med henblik på betjening af strækingskøretøjer. Dette forslag kunne DLF ikke være enig i, fordi lokopersonalet ikke kunne få et rimeligt kendskab til og erfaring i rangering. Der forekommer for mange rangeruheld med strækingskøretøjer og grunden hertil må først og fremmest søges i manglende erfaring. Vi har derfor fremført det ønskelige i, at der som et minimum gives adgang til 3 mdrs. uddannelse på MH.

Det har vi ikke fået respons på, men helt andre takter er slået an med en skriftlig henvendelse fra DSB i slutningen af september.

Heri accelleres integreringen

stærkere og ønskes afsluttet med udgangen af 1986. Det var vel til at leve med; men det foreslås yderligere, at lokopersonale der af svagelighedsgrunde anbringes på rangermaskine skal overføres til driftsområdet og underkastes de arbejdstidsregler, som dér er gældende. Det har vi ikke forventet, men forudsætter at DJ er på linie med de hensigter, vi har til beskæftigelsen i rangerområdet og varetagelsen af forhandlingsarbejdet vedrørende al betjening af trækraften, altså også rangerområdet.

Hvordan er det kommer dertil? Ja, for den, som har mulighed for at skimte bevægelserne indenfor den administrative tumleplads, er der ikke megen tvivl om hvorfor.

Den måde DSB ledes på i dagens Danmark gør ikke den store part af medarbejdere særligt motiverede for en helhjertet indsats til gavn for virksomheden.

Den reklamegas, der hviler over de mange aktiviteter til forbedring af DSBs image, har utvivlsomt skabt grobund i befolkningens bevidsthed om et bedre DSB, medens det til gengæld hos mange medarbejdere har skabt skepsis overfor udviklingen i de arbejdsmæssige forhold. Det har vi i alt fald opfattelsen af omkring vort arbejdsområde.

Denne skepsis er også rettet mod den måde man mere og mere indædt involverer rangerområdet, i konsekvens af at planlægning andetsteds i systemet slår fejl eller i det mindste ikke lever op til de stillede mål. Man planerer indskrænkning af antal lokomotivmænd uden samtidig at sikre sig afløsning for det stationspersonale, som skal på MH.

Vi har råbt i gevær med de anstrengte forhold for opfyldelse af vore hjemlede frihedsrettigheder.

Her er et af de områder, hvor vi presses i dagligdagen, fordi koordineringen i berørte områder er slet.

Nedskæringer af lokopersonalets antal uden tilstrækkelig tilgang til stationsbetjente som erstatning for stationspersonale, som går over i MH-betjening er en infam behandling af lokopersonalet. DSBs ledelse må bé til, at sammenlægningen af DJ og DLF kan give grundlag for opløsning af konfrontationstendensen.

Enhver, med besiddelse af en smule fornuft, må undre sig over den elegante måde, hvormed man prøver på, at få projekter tromlet igennem, med den følge at tingene ikke hænger sammen.

Det personale, som berøres af denne metode, kan kun få frustrationer, samt demotiveres. Det går ud over samarbejdet. Det går ud over de fromme ønsker om produktivtforbedringer. Det går ad helvede til.

Samarbejdsaftalen med maskinafdelingen

Denne aftale omfatter som bekendt grupperne

- 3 - 1
- 3 - 2
- 3 - 3 og
- 3 - 4.

Gruppernes eksistens skyldes chefen for maskinafdelingen som en konsekvens af de utilfredsstillende forhold forud for aftalen, som indebar en mindre målrettet indsats omkring forhold med forslag til ændringer på eksisterende trækraft.

Den indgåede aftale har ført til vor repræsentation i grupper, som arbejder med anskaffelse af nyt trækraftmateriel til DSB. På den måde kan vi fra begyndelsesstadiet øve indflydelse på indretningen af især førerrum, men også på mate-

riellet som helhed i det omfang der er berøring med områder, som angår lokomotivpersonalets brug af trækraftmateriellet. Dernæst er der med hensyn til ændringer på eksisterende materiel en mere målrettet indsats og lidt flere kroner til gennemførelse af ændringer, f.eks. gennem midler som årligt afsættes til miljøforbedringer. Vi har således et ganske klart motiv til at denne samarbejdsaftale opretholdes efter sammenlægningen med Dansk Jernbaneforbund. Det har da også været behandlet i gruppe 3-4, hvor der er enighed om at føre samarbejdet videre. Jeg forudser ingen hindring for dette med overgangen til DJ, ligesom jeg heller ikke forudser nogen hindring i, at repræsentationen i grupperne alene sker gennem Lokomotivpersonalets afdeling.

Uniforms- og arbejdsbeklædning

Efter en langvarig men grundig behandling af forslag til ændring af uniforms- og arbejdsbeklædningen ved DSB er uniformsgruppen ved vejs ende med sin opgave.

Om de af DLF fremsatte forslag kan konstateres, at de bortset fra et DSB logo i lyseblåt på brystlommen er blevet imødekommet.

Lokomotivpersonalet vil fremover være kendetegnet ved et blåt bånd i huen, som togførernes røde bånd.

Det væsentligste er, at arbejdsbeklædningen fremtidig udleveres i marineblå farve og at den tildeles efter et pointssystem. Herom må jeg henvise til det udleverede skriftlige supplement til denne beretning.

Det er forudsat, at udlevering af denne arbejdsbeklædning kan finde sted i juli og oktober 1986. Der er tale om ca. 10.000 ansatte.

Jeg har i den forbindelse foreslået, at udlevering til lokopersonale finder sted i juli kvartal. Til forskel fra tidligere, hvor vi som regel er hægtet på slutningen.

Der er ingen tvivl om, at denne blå arbejdsbeklædning vil tilskynde til brug af den i modsætning til nuværende. I alt for stort omfang har lokopersonalet undladt at benytte denne og i stedet mødt på arbejdet i civilt antræk. Det er naturligvis uacceptabelt af både internerne og eksterne grunde.

Pointsystemet medfører et frit valg i sortimentet af arbejdsbeklædning, men valget forudsætter naturligvis bestilling til levering, så der er rimelig mulighed for DSB at disponere ved ordreafgivning og lagerføring. Ved beregning af pointsum er man gået ud fra den gennemsnitlige udgift pr. år til leverance. En omregningsfaktor på 10 kr. modsvarer 1 point (Prisniveau 1.4.1984).

Bedriftssundhedstjeneste

I slutningen af 1976 nedsattes et udvalg (BST-udvalget) til at udarbejde forslag som grundlag for at lave en bedriftssundhedstjeneste (BST) ved DSB.

Et pilotprojekt blev godkendt for det storkøbenhavnske område og Hg, fordi man der fik en dækning, der faktisk omfattede det centrale københavnske område og skibsbesætninger i Hg.

I årene siden da er projektet afprøvet, og man står nu foran en udvidelse der tilsammen med pilotprojektets involverede medarbejdere kommer til at omfatte ca. 10.000 medarbejdere. Geografisk vil man bevæge sig til det fynske og jyske område.

Man kan måske undre sig over,

at 9 år er gået siden undersøgelseerne påbegyndtes, og man først nu står overfor en udvidelse af projektet, men forsøgsprojektet sattes først i gang omkring årsskiftet 1982/83, fordi finansministeriet var længe om at godkende påkrævede stillingsoprettelser og derefter forhandle de nødvendige overenskomster med bedriftssundhedspersonalets organisationer. Det er egentlig en forudsætning, at der ansættes en læge (overlæge) til at forestå ledelsen af BST, men det har ikke været muligt at få lavet en overenskomst mellem finansministeriet og lægeorganisationen.

BST ved DSB er derfor etableret uden en sådan ledelse, hvilket i det lange løb må anses for u hensigtsmæssig.

Forsøgsprojektet har, denne kendsgerning til trods, gennemløbet en positiv udvikling ved hjælp af en fysioterapeut og en bedriftssundhedsplejerske fra start.

Senere er den ønskede lægestilling foreløbig konverteret til en ingenørstilling.

Det synes imidlertid som om der er styringsvanskeligheder, når man ser på de administrative forhold omkring BST. Kan DSB etablere en leder med administrationserfaring, kan man se bort fra en læge som faktisk leder og i stedet tilknytte en læge som konsulent.

Det er ingen hemmelighed, at lægernes organisation stiller så store økonomiske krav, at man godt kan forstå, at finansministeriet ikke vil acceptere; men jeg mener heller ikke, at det administrative arbejde skal forhindre en tilknyttet læge i at udføre det arbejde, som tjener BSTs intentioner.

Den skitserede udvidelse af BST påregnes at iværksættes fra 1.4.1986.

Lokomotivførernes situation efter personpåkørsel

I slutningen af 1982 rettede vicegeneraldirektør Rolsted Jensen henvendelse til ledelsen for Klinisk Psykologisk afdeling ved Fyns amts sygehusvæsen i Odense med henblik på en drøftelse af forholdene omkring togs påkørsel af personer (d.v.s. primært selvmord). Disse påkørsler var et problem for DSB og det berørte personale, men det lå som en vigtig forudsætning for henvendelsen, at mulighederne for at undgå eller i det mindste mindske antal af selvmord eller forsøg herpå skulle drøftes.

Med en lidt firkantet konstatering kan det siges, at denne institutions ledelse havde den opfattelse, at der ingen praktisk gennemførlig mulighed var for at undgå selvmord. De, der søgte denne udvej ved at springe ud foran tog, ville af med livet.

Derimod pegede man på, at det var relevant at se på lokomotivførers situation i denne forbindelse. Det fremhævedes, at der burde iværksættes foranstaltninger til først en instruktion og oplysning der kunne forberede mødet med situationen, og kom man ud i den, skulle der gives en psykoterapeutisk behandling for at hjælpe den involverede gennem de forekommende belastninger.

Den daværende »Miljøgruppe til undersøgelse af lokomotivpersonalets arbejdsforhold« havde i sit arbejde også beskæftiget sig med påkørselsproblematikken og havde i en mindre gruppe fået udarbejdet et materiale som danner grundlag for en forholdsordre, såfremt der forekom en påkørselssituation; men derfra var der naturligvis langt til en hensigtsmæssig behandling af de menneskelige problemer.

Miljøgruppen bad derfor i 1983

om at måtte behandle hele spørgsmålet for ved kontakt med Klinisk Psykologisk Afdeling i Odense at finde grundlag for behandling af lokomotivføreren før og efter en påkørselssituation.

Det førte kort og godt til, at miljøgruppen tog kontakt med Odense for at drøfte spørgsmålet. Det resulterede i udarbejdelse af forslag fra chefpsykolog Jørn Beckmann til et forsøgsprojekt.

Arbejdsmiljøfonden søgtes om økonomiske midler til gennemførelse af en undersøgelse på strengt videnskabeligt grundlag; men det blev desværre afslået.

DLF havde fra start af drøftelserne indtaget den holdning, at undersøgelingsprojektet burde gennemføres, og at DSB, såfremt tilskud ikke kunne opnås udefra, måtte påtage sig udgiften. Sagen var for vigtig til blot at ende i ingenting.

Før afslaget fra Arbejdsmiljøfonden forelå var miljøgruppen blevet nedlagt. Velfærdskontorets ledelse og DLF blev derfor enige om at søge en samtale med personalelederen for at opnå hans tilsgagn om støtte til projektets gennemførelse. Han var velvilligt indstillet og ville forelægge sagen til afgørelse i direktionen. Resultatet blev grønt lys for finansiering af forsøgsprojektet og der har været afholdt møde med de berørte parter om undersøgelsens forløb i hovedtræk. Den påregnes startet januar 1986 og sluttet i midten af 1988.

I det skriftlige supplement til denne beretning kan læses om enkelthederne i projektet og dets gennemførelse.

DSBs organisationsudvikling

Med Nedlæggelse af 1. og 2. distrikt ved indgangen til 1970erne

har DSBs organisation været under konstant udvikling. Det er vel ikke rigtigt, at dette skal være mere nødvendigt end tidligere, selv om de økonomiske sammenhænge er mere komplicerede end før. Naturligvis betinger konkurrencemarkedet i det brogede transportmarked og de politisk-økonomiske krav om besparelser en tæt kontrol med virksomhedens enkelte elementer. Hovedtemaet er da også at give et direkte resultatansvar. Organisationsudviklingen skal trænge igennem hele organisationsapparatet.

Selv om vi mere eller mindre berøres af ændringer over et bredt felt, er det først og fremmest maskintjenestens udvikling med virkning for lokopersonalets kategori, som interesserer os. Imidlertid er vi ikke medtaget i undersøgelserne på nuværende tidspunkt. Vore forhold ønskes behandlet som et selvstændigt projekt. Vi ved om maskintjenesten i øvrigt, at der skal oprettes et antal produktionsområder med egen ansvarlig ledelse, der hovedsagelig skal tage sig af driftsvendt vedligeholdelse af rullende materiel.

Organisationsstruktur

Kongresperioden er afgørende kendetegnet ved et omfattende arbejde med behandling af strukturændringer i DLF internt, analyse af muligheden for sammenlægning af DL-F og DLF, DJ og DLF og omdannelse af CO I til et CO I-forbund.

Disse områder er siden årskiftet 1982/83 indgående behandlet og beskrevet i rapporter, som fremgående af bilag til beretningen. Dansk Lokomotivmands-Forbund rettede henvendelse til DLF for at få afklaret, om der kunne laves en sammenlægning af de to organisa-

tioner. I løbet af 1983 blev spørgsmålet gennemdrøftet på en række møder, hvorefter der blev udarbejdet et forslag til gennemførelse af sammenlægningen. Man enedes om, at den skulle foregå i 2 faser, nemlig en overgangsfase og en slutfase.

Førstnævnte fase er tiden indtil DLFs ordinære kongres i maj 1986. I denne overgangsfase indgår DL-F med uændret organisationsstruktur under betegnelsen privatbanegruppen.

Med slutfasen træffer kongressen beslutning om den blivende placering i DLFs struktur. Begge organisationer vedtog enstemmigt på respektive ekstraordinære kongresser i 1984 at sammenlægningen skulle finde sted.

Det bliver nu op til det nye system efter sammenlægning af DJ og DLF fra 1.1.1986 på hvilken måde privatanelokomotivmændene indpasses i Lokomotivpersonalets afdeling i henhold til de forudsætninger der ligger i aftalen, der går på vort hidtidige system.

En ekstraordinær kongres traf den 30. april 1985 beslutning om, at DLF skulle sammenlægges med DJ fra 1. januar 1986.

På kongressen i 1982 nedsattes et udvalg, som skulle gennemgå DLFs egen struktur med henblik på fremsættelse af evt. forslag til ændringer, eller om konklusionen måtte blive uændret videreførelse af DLFs virksomhed under de gældende love.

Dette udvalg har arbejdet parallelt med arbejdsgruppen, som behandlede spørgsmålet om evt. sammenlægning af DJ og DLF. I begyndelsen afventedes en afklaring af de overordnede problemer i forbindelse med DJ/DLF gruppens undersøgelser og forslag. Der toges dog anledning til at orientere

sig i Jbf og Metalarbejderforbundet for at få fastslået, om der ville være baggrund for et samarbejde med henblik på en sammenlægning med en af disse organisationer. Det var der som bekendt ikke.

DJ/DLF gruppen arbejdede sig imidlertid frem til et forslag om sammenlægning. En rapport sammenfattede gruppens arbejde og forslaget til sammenlægning, og denne forelagdes de to organisationers hovedbestyrelser, som tiltrådte rapportens konklusioner.

Det resulterede som bekendt i, at ekstraordinære kongresser i de to organisationer med overvældende majoritet vedtog, at sammenlægning skulle finde sted med virkning fra 1.1.1986.

I CO I pågik også et intensivt arbejde med at finde frem til et realistisk grundlag for dannelsen af et CO I forbund. Blandt andet dette havde tilskyndet DJ til at rette henvendelse til FO-DSB og DLF om et nærmere samarbejde.

I dag står vi overfor den kendsgerning, at tanken er skrinlagt efter beslutning på et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i CO I den 30.9.1985. Dette er en afledt virkning af et ændret standpunkt i DJ's hovedbestyrelse, hvor man følte, at de økonomiske garantier, der skulle stilles for dette som såvel i de enkelte organisationer, var et indgreb i forbundets suverænitet.

Denne udvikling kan naturligvis beklages, fordi der i grupperingen af organisationer i offentligt område er en påtrængende opdeling med et stærkt pres på CO Is hidtidige stærke indflydelse på forhandlingerne mellem finansministeren og statstjenestemændene. Samtidig med faren for at blive overløbet af den kommende forhandlingsorganisation og de overenskomstan-satte under CO-Stat, er der uover-

ensstemmelse i TFU om især lønpolitikken, idet de højest og til dels højere lønnede ikke længere vil støtte en solidarisk lønpolitik. CO I-forbundet skulle i egentligste forstand ved tilslutning til LO støtte sig til denne landsorganisation.

Det er dog et åbent spørgsmål, om man ikke har anlagt en for snæver vurdering af dette forhold. Der må stadig være et indflydelsesrigt grundlag gennem TFU, hvorfor det er afgørende, at der arbejdes henimod en tilpasning af de lønpolitiske synspunkter, så et tæt sammenhold opretholdes.

Med hensyn til en sammenlægning af DJ/DLF har CO I-problematikken naturligvis været en del af grundlaget for vurdering af vort forhold til sammenlægningen; men på den anden side har det været og er udviklingen ved DSB med hensyn til arbejdsforhold og beskæftigelse i øvrigt, som altoverskygende er grundlaget for beslutningen vi tog 30. april 1985.

Vi står i dag foran beslutning om det vedtægtsmæssige grundlag for vort videre virke i fællesskabet med DJ, som jeg tror, lokomotivmændene kan tilføre en ny dimension, men hvor vi også sikrer os en optimal indflydelse på de vitale dele, der skal sikres for at nå de bedst mulige løn- og arbejdsforhold.

Afslutning

Kongresperioden har været præget af de forandringer DSB-ledelsen har foretaget på vor arbejdsplads. Det er forandringer byggende på initiativer til styrkelse af DSBs position i den hårde konkurrence på transportmarkedet, men det er også forandringer med baggrund i de besparelser, som regeringen ønsker foretaget i den offentlige sek-

tor. Og det er især disse, der er så mærkbare i vor dagligdag.

Forholdene har nok tidligere været noget statiske; men der er også en afgrund til forskel fra da af og til nu, hvor man dårligt nok ved, om man er købt eller solgt. Det kan nok give anledning til frustrationer hos mange. Indenfor DSB i det hele taget. Denne udvikling har i høj grad været baggrund for hovedbestyrelsens arbejde for at styrke indflydelsen på vore indkomst- og arbejdsmæssige forhold. Det har været en afgørende forudsætning for arbejdet med at skabe sammenlægningen med DJ. I arbejdet med dette spørgsmål var det meget oplyftende at møde megen forståelse hos først og fremmest tillidsmændene. Forslaget om sammenlægningen er da også vedtaget med et særdeles markant flertal. Jeg er overbevist om, at vi har lagt det fremtidige arbejde for lokomotivmændene i det rette spor med udsigterne til så store forandringer i DSBs fremtidige køreplans- og trækraftpolitik, at vi uden fejlmargin kan regne med, at antallet af lokomotivmænd senest ved århundredeskiftet i det mindste kun udgør halvdelen af den nuværende styrke. Skulle DSBs politik føre til så store gevinster i konkurrencen med øvrige transportgrene gennem en stærkt forøget køreplan og høj rejsehastighed så nedgangen minimeres, vil forhold i udviklingen med virksomhedens organisation og uddannelsesbaggrunden for de enkelte personalekategorier alligevel betinge et behov for kvantitativ styrke gennem sammenholdet i den store organisation.

Jeg tror, at lokomotivmændene netop i den henseende kan drage megen nytte af det større fællesskab. Jeg tror også, at lokomotivmændene kan tilføre fællesskabet

nogle kvaliteter til gavn for helheden. Med disse afsluttende bemærkninger overlader jeg hermed beretningen til kongressens behandling og forhåbentlig godkendelse.

Jeg vil dog, inden jeg forlader denne talerstol, se den kendsgerning i øjnene, at DLF med årets udgang ophører som selvstændig organisation, og at dette indebærer afslutning for mig som tillidsmand i DLF siden 1948, da jeg valgtes som afdelingsformand for lokomotivfyrbøderafdelingen i Struer. Af disse 37 år har jeg været beskæftiget på Hellerupvej i 34 år, og jeg har fra min plads der gennemlevet vældigt store forandringer for lokomotivpersonalet.

Arbejdet med de mangfoldige problemer har ind imellem været lidt surt, men de skiftende hovedbestyrelser har alligevel gennem årene stået for så mange positive forandringer, så lokomotivmændenes vilkår stadigt er forbedrede. Jeg har været glad for at kunne være deltager i dette arbejde og med ønsket om fortsat forbedring af lokomotivmandens forhold i fremtiden siger jeg – kort og godt – tak fordi jeg har måttet beklæde en meningsfyldt tillidsmandspost i DLF og tak for kammeratskab og samarbejde gennem disse år.

Niels Kristensen

Landsoplysningsudvalget – Beretning 1982–1985.

Målsætningen for Dansk Lokomotivmands Forening har helt klart været at få sine medlemmer inddraget aktivt i foreningens faglige aktiviteter.

Hovedbestyrelsen og landsoplysningsudvalget har i denne kongresperiode lagt stor vægt på, at uddannelses- og oplysningsaktiviteterne intensiveres, gennem kur-

ser og ikke mindst gennem afdelingernes oplysningsarbejde at motivere medlemmerne til faglige arbejde og standpunkter.

Den positive opbakning oplysningsarbejdet fik ved sidste kongres gav en arbejdslyst og optimisme, men udvalget blev også pålagt et stort ansvar, at kunne leve op til foreningens målsætning, såvel uddannelsesmæssigt som økonomisk.

Udvalget har med udgangspunkt i det ansvar ændret uddannelsesstrukturen, således at vi nu, i langt højere grad end før, uddanner foreningens tillidsrepræsentanter på egne kurser målrettet efter undervisningsplanen, mod tidligere, hvor FIU – Fagbevægelsens Interne Uddannelsessystem var hjørnestenen i foreningens tillidsmandsuddannelse, og hvor vore egne kurser havde en mere sekundær betydning.

Der var tre væsentlige grunde til at ændre uddannelsessystemet

1. Økonomi.
2. Uddannelseskriteriet.
3. Styring af tillidsmandsuddannelsen.

1. Økonomi

I slutningen af 1983 bortfaldt hele refusionstilskudet til FIU-systemet for tillidsrepræsentanter i den offentlige sektor under staten. Grundet at staten som arbejdsgiver ikke betaler 10 øre pr. produceret arbejdstime til uddannelsesfonden, som de private arbejdsgivere må ifølge hovedaftalen mellem DA og LO. Staten betaler i stedet for »tjenestefrihed«, en uge pr. tillidsrepræsentant pr. år.

I 1985 koster et FIU ugekursus kr. 2.500,00 pr. deltager på en arbejderhøjskole. Foreningens kurser på f.eks. Knudshoved koster kr. 1.850,00 pr. deltager. De to priser sat op mod hinanden taler sit ty-

delige sprog, hvilken kursusart vi i udvalget måtte vælge.

2. Uddannelseskriteriet

FIU systemet har, og vil også i fremtiden have en meget stor betydning for tillidsmandsuddannelsen inden for den samlede fagbevægelse. De tværfaglige kurser har såvel en politisk som fagpolitisk målsætning, at uddanne tillidsrepræsentanter til gennem deres faglige arbejde at kunne bekæmpe de kræfter, der fra borgerligside modarbejder de resultater, der er blevet skabt og ønskes skabt.

Den svaghed et så stort uddannelsessystem har, er bl.a. når kurser når frem til specialkurserne, at langt de fleste kurser har hovedvægten af undervisningsmaterialet lagt på aftaler, der er indgået på det private arbejdsmarked. Det skal stå helt klart, at vi i udvalget ønsker at beholde den nære kontakt til FIU-systemet, og at alle, der har gennemgået DLFs forbundskursus G 1–2, har modtaget tilbudet om at gennemgå et tværfagligt G 3–4 på en af vore arbejderhøjskoler, for derigennem at udvikle sig som tillidsmand, men også at være med til at fremme forståelsen for den samlede fagbevægelses arbejdskamp.

3. Styring af tillidsmandsuddannelsen

I enhver fagpolitisk forening må og skal tillidsmandsuddannelsen prioriteres meget højt. Tillidsrepræsentanter skal i dag være dygtige og skolet. Dette kræver igen, at tillidsmandsuddannelsen skal være af meget høj standard og til enhver tid være up to date og fleksibel.

Derfor udarbejdede landsoplysningsudvalget i denne kongresperiode et kommissorium, en uddannelsesplan, som blev godkendt af

hovedbestyrelsen, der giver mulighed for reguleringer og justeringer i forhold til DSB som arbejdsgiver, nye strukturer og til samfundet i almindelighed.

Denne uddannelsesplan gav også mulighed for at styre tilmeldingerne til kurserne, så man undgik Tordenskjolds soldater, også kaldet kursusnarkomaner.

Den største landvinding ved udvalgets ny uddannelsesstruktur er – at samtlige nyvalgte tillidsrepræsentanter fik en personlig invitation til at begynde på foreningens forbundskursus G 1, det år han blev valgt. Det har medvirket til en bredde af velinformerede og vel fungerende tillidsrepræsentanter i vore afdelinger. Et andet væsentligt moment er, at alt efter foreningens behov for orientering til vore tillidsmænd, er der blevet udarbejdet specielle kurser.

Som eksempel kan nævnes: Arbejdsmiljø for SI-repræsentanter, Budget og Regnskabsforståelse, samt orientering om A-kassen for afdelingernes kasserere, Tur og Arbejdstidsregler for turrepræsentanter og Teknologikonference for afdelingernes oplysningssekretærer, som også har deltaget i AOFs Studielederuddannelse.

Landsoplysningsudvalget har påtaget sig, ifølge uddannelseskommissoriet, at tilrettelægge Dansk Lokomotivmands Forenings uddannelsesvirksomhed og at tilrettelægge og gennemføre foreningens kurser og konferencer.

Således arrangerede vi for hovedbestyrelsen og afdelingsformændene en konference på Store Kro i november 82.

Økonomidirektør Allan Andersen orienterede om DSBs økonomi, men hovedemnet på konferencen var CO I strukturforslag.

Niels Juul, CO I, gennemgik

Hovedkasserer Niels Kristensen.

teknologiaftalen for staten og direktør Christian Rovsing og Henning Tjørnehøj fra LO afholdt en god og livlig debat om teknologien i dag og i morgen.

Under spørgsmålet »Har DLF en teknologipolitik?« afholdt udvalget fra 27.-31. august 84 for hovedbestyrelsen en konference i Svendborg, hvor bl.a. Henning Tjørnehøj, LO, belyste såvel positive som negative sider ved indførelse af ny teknologi på vore arbejdspladser.

Konsulent Mathias Fogt fra HK gennemgik teknologiaftalen. Kontorchef L. M. Jeberg orienterede om EDB styringssystemer og indførelse af administrative styringssystemer for trækraft, personvogne, loko- og togpersonale. Hovedbestyrelsen udarbejdede en rapport, som har dannet grundlag for endnu en teknologikonference afholdt for afdelingernes oplysnings-

sekretærer i december 84, hvor bl.a. afdelingsingeniør Henrik Nørgaard, maskintjenesten, redegjorde for IC 3-projektet, som afsluttede med besøg på Centralværkstedet, Lokomotivinstruktør Lennart Aaström, SJ, fortalte om datastyring, fejlfinding på X-10 – Re 5-lok, samt om det svenske ATC system, Erik Nygaard Jespersen orienterede om fusionen DJ-DLF.

Landsoplysningsudvalget har i denne kongresperiode prøvet at henvende sig til andre end foreningens tillidsmænd med kursustilbud. I uge 6 1984 afholdtes på Knudshoved et introduktionskursus, hvor vi i samarbejde med DSB indbød 60 lkas p til et 3-dages kursusophold. Landsoplysningsudvalget betalte for opholdet og DSB gav tjenestefriheden.

Programmet skulle give de nyantagne lkas p et indblik i foreningens

fagpolitiske linie. Introduktionen blev givet af foreningens formand. Gruppearbejde var tilrettelagt med emner som: kørselsfordeling, organisationen, oplysningsarbejde, SI og SU-arbejde og økonomien i DLF. Fra DSBs side deltog overtrafikinspektør Ib Kjær i emnet personaleforbrug og besparelser og Poul Frederiksen fra velfærdskontoret. Såvel DSB som landsoplysningsudvalget er af den opfattelse, at dette forsøg burde gentages.

Landsoplysningsudvalget har i maj og oktober 1983 afholdt Familie-weekend-kurser på Knudshoved. Om disse kurser kan siges, at de har været en succes. For selv om kurset blev holdt på et mere hyggeligt plan, fik vi fortalt om foreningens aktiviteter.

De mandlige deltagere arbejdede i grupper, emnerne var teknologi, oplysningsarbejde, organisationsstruktur og turstruktur. Og overkontrollør K. A. Bager fra løn- og pensionssektionen tog sig af damerne med emnet pension.

Denne form for kurser giver uvurderlig goodwill for foreningen.

Det samme kan siges om udvalgets weekend-kurser afholdt for vore senior-lokførere på DSBs smukke kursuscenter Knudshoved.

Første kursus afholdtes i maj 84 og det sidste her i april 85. Vore ældre kolleger var meget glade for foreningens initiativ og mange minder blev taget op. Det er nok noget den nye ledelse for Lokomotivpersonalets afdeling må tage op til alvorlig overvejelse.

Jørn Thillemann har i denne kongresperiode gennemført 2 studierejser, hvor han har været rejseleder. Jørn har stået for det praktiske arbejde med at få alt til at gå op

i en helhed. Første tur til Kassel, hvor firmaet Henchel var vært i efteråret 1982, og i foråret 1984 gik turen til Krefeld, hvor firmaet Düvags modtog os hjerteligt. I de tilbagemeldinger, der er indløbet til udvalget, har der kun været ros til overs.

5. maj går turen til Knorrbremse, München med Jørn som rejseleder. Turen vil nærmere blive omtalt i DLT november nr.

Studierejserne til Rusland er nok et kapitel for sig. Den første tur i 1983, hvor 66 personer deltog, gik til Moskva og Leningrad og var i alt på 9 dage. Rejsen var en meget stor succes.

Rejsebureau Nørre's chef Jens Rasmussen tog sig af det tekniske arrangement og må have gjort det så godt, at da vi bekendtgjorde i DLT, at vi ville lave en ny tur på 16 dage til Centralasien med samme rejseleder, blev tilmeldingen så stor, at vi måtte dele den over 3 afgange, 180 personer tilmeldte sig.

Alle 3 hold har kun ros tilovers for arrangementet, og der vil her sidst i november måned blive arrangeret en billed-bytte-dag i Odense for hvert hold, hvor vi venter stor tilslutning.

I uge 45 1983 i Ry arrangerede landsoplysningsudvalget, efter at have modtaget tilsagn fra FIU-komiteen om refusionspladser, et bestyrelseskursus for Gb, Kh, Fa og Ar. Underviser på kurset var Kristian Jensen fra LO-skolen. Jeg skal ikke her kommentere udfaldet af kurset for de 4 afdelinger, men efterdønningerne gik højt lang tid efter. Konklusionen på kurset er: At vore særlige arbejdsforhold og mødetider skaber dårlige arbejdsbetingelser i vore bestyrelser. Det bevirker, at det personlige jeg ikke bliver kendt, og derved lærer vi ikke vore bestyrelseskollegers

stærke og svage sider at kende og tage hensyn dertil. Først når det er løst, vil arbejdet i vore bestyrelser gå godt.

Det vil være at anbefale, at hver bestyrelse tog 2, 3 eller 4 døgn ud af kalenderen til dette formål.

Den mest glædelige udvikling i denne kongresperiode har været oplysningsarbejdet i afdelingerne, og vi er så beskedne i landsoplysningsudvalget, at vi tror det skyldes oplysnings-sekretærkursen i Kørelærercentret ved Ellested først i 1983, der har sat denne eksplosive udvikling i gang, strækende sig fra virksomhedsbesøg til medlemsmøder og studierejser arrangeret på afdelingsplan. Kun ved en aktiv medlemsskare kan en forening overleve.

Landsoplysningsudvalget havde den 25. maj i år 50 års jubilæum, hvor vi kunne konstatere, at en epoke er slut, men oplysningsarbejdet må *ikke* gå i stå.

Den nye ledelse af Lokomotivpersonalets afdeling har en stor arv at løfte og formidle.

Oplysningsarbejdet går nu over i forbundets regi, men ikke ansvaret.

De erfaringer, som DLFs oplysningsudvalg har høstet gennem årene, må og bør overføres, så de kan blive til gavn, ikke alene for Lokomotivpersonalets afdeling, men for alle kategorier under DJ.

Debatten om formandens og landsoplysningsudvalgets beretninger

J. B. Jacobsen. Kh. Takkede for hovedbestyrelsens beretning, og for det materiale der er udsendt forud for kongressen, idet det havde en højere standard end ved sidste kongres.

I uddannelsesprogrammet for kørelærere, manglede han en be-

COI informerer:

Overskudsdeling og offentligt ansatte

LO og socialdemokratiet har fornylig fremsat et forslag til obligatorisk overskudsdeling med det formål at give lønmodtagerne medejendomsret til værditilvæksten i virksomhederne og dermed også en virkelig ret til medbestemmelse. Ordningen foreslås sat i kraft fra den 1. januar 1987 på grundlag af en andel af virksomhedernes regnskabsmæssige overskud.

I virksomheder med 10 eller flere ansatte bliver lønmodtagernes overskudsandel stående i virksomheden som en virksomhedsfond, hvis der kan opnås enighed herom mellem virksomhedens ledelse og de ansatte.

Overskudsandele, som ikke kan blive stående i virksomheden, inbetales til en fond oprettet i hvert amt. De offentligt ansatte foreslås at skulle være med i ordningen på den måde, at der af staten inbetales et beløb pr. ansat svarende til gennemsnittet af overskudsandelen pr. ansat i den private sektor.

Samtidig skal de offentlige ansattes ret til og mulighed for medbestemmelse på deres arbejdsplads styrkes.

Den mere ideologiske begrundelse for forslaget, skal vi ikke komme ind på her. Blot slå fast, at man skal langt tilbage i tiden for at finde lavere lønstigninger end dem, man ser i disse år - og samtidig konstateres meget voldsomme stigninger i overskuddene i virksomhederne. Der er naturligvis en sammenhæng imellem disse ting og fremsættelsen af OD-forslaget.

Straks efter forslagets fremsættelse blev det undsagt af visse organisationsledere, der mener, at staten ikke skal bidrage til ordningen, da konsekvensen heraf kan blive øgede skatter eller en indskrænkning af den offentlige sektor. Efter de pågældendes mening bør overskudsandelen fra den *private sektor* deles ligeligt mellem private og offentligt ansatte. COI er ikke enig i disse synspunkter. Det ville give arbejdsgiverne for gode kort på hånden, når vi stiller lønkrav, for det er jo en kendsgerning, at hver gang offentligt ansatte skal have lønstigning, vil politikerne efterfølgende skulle skaffe dækning for merudgifterne - ved skatteindtægter eller besparelser.

Og hvis resultatet blev, at overskudsandelen fra den private sektor skulle deles ligeligt mellem offentligt og private ansatte, ville vi givetvis hurtigt blive hængt ud som nassere på det private produktionsresultat - senest når der i 1991/92 skal tages stilling til udlodning af afkastet.

COI konstaterer, at af de mange OD-forslag, der i tidens løb har set dagens lys, er dette forslag det første, hvori der er taget konkret stilling til de offentligt ansattes deltagelse. Det anser vi som en fremstrakt hånd, som vi ikke vil slå til side. Også fordi forslaget er rimeligt og konstruktivt, da det bl.a. forudsætter, at bidraget fra staten skal tages af de øgede selskabsskatter, som vil komme som en konsekvens af øgede aktiviteter i den private sektor p.g.a. de øgede investeringer, der vil flyde af OD-ordningen.

De senere års afdæmpede lønudvikling vil nok under alle omstændigheder fortsætte i de kommende år - bl.a. af hensyn til den private sektors konkurrenceevne. Derfor er det vigtigt, at lønmodtagerne opnår medejendomsret til den ydeligere kapitaltilvækst, som denne tilbageholdenhed fører med sig.

En fortsat afdæmpet lønudvikling vil *givetvis* også slå igennem lønudviklingen i den offentlige sektor, *selvom* den ikke blev omfattet af OD-ordningen, og det er derfor helt afgørende, at vi kommer med i en eventuel OD-ordning på lige fod med private ansatte, så de samlede økonomiske vilkår ikke bliver yderligere forringet i forhold til de private ansatte.

Pensionsreform ?

LO har haft nedsat et pensionsreformsudvalg til at se nærmere på, hvordan en samlet skitse til en pensionsreform for arbejdsmarkedet kunne udformes.

I udvalget deltog bl.a. Johan Overgaard fra Dansk Postforbund.

Udvalget afleverede sin rapport i oktober d.å., og den blev straks genstand for en stor offentlig debat.

Som indledning siger man bl.a., at pensionsområdet har til alle tider været genstand for megen opmærksomhed. Det gælder såvel fra politisk side som fra interesseorganisationerne.

For den enkelte er der knyttet en væsentlig og med alderen stigende interesse for, hvorledes den økonomiske tryghed vil forme sig i alderdommen.

En stigende del af tilværelsen kan forventes at skulle tilbringes som pensionist, både som følge af den længere levetid, der er opnået i dette århundrede, og en vis tendens til en tidligere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Det danske pensionssystem må nærmest karakteriseres som to-delt. Grundlæggende sikrer det via lovgivning en folkepensionsydelse til alle (de sociale pensioner); men herudover er der gennem årene oprettet en lang række kollektivt eller individuelt aftalte pensionsopsparingsordninger, ofte i tilknytning til et ansættelsesforhold.

Disse pensionsopsparingsordninger har udviklet sig uden nogen form for samlet eller overordnet styring, hvilket i praksis har bidraget til billedet af et usammenhængende og ukoordineret pensionssystem.

Skattelovgivningen har hidtil favoriseret pensionsopsparingen i meget betydelig grad bl.a. med den virkning, at befolkningsgrupper uden pensionsopsparingsordninger (herunder ikke mindst lavere lønnede lønmodtagergrupper) på grund af det mindre indkomstskattegrundlag i praksis er blevet pålagt en højere skat og således har måtte bære en del af omkostningerne.

Der er i den private sektor etableret mange pensionsforsikringsordninger som led i ansættelsesforhold, ikke mindst for overordnede funktionærer. Hertil kommer, som nævnt, at skattestrykket - ikke mindst for højere lønnede og selvstændige - har dannet grundlag for tegning af private livs- og pen-

sionsforsikringsordninger, kapitalpensioner m.v.

Rapporten siger videre, at man skønner, at i alt ca. 700.000 lønmodtagere er omfattet af en pensionsordning som led i et ansættelsesforhold.

Skønnet skal tages med et vist forbehold, men man regner med, at tjene-stemænd indenfor stat og kommune udgør ca. 225.000, lønmodtagere omfattet af en pensionskasse ca. 200.000, og næsten ca. 275.000 har en kapital- eller pensionsforsikringsordning.

Arbejdsmarkedspension.

Oplægget til en samlet pensionsreform bygger på et trestrengt system, der omfatter ATP, de sociale pensioner og en arbejdsmarkedspension.

Som en streng i den samlede pensionsreform foreslås der, at der med virkning fra 1. januar 1988 sker en fordobling af ATP-bidragene.

Som en anden streng indgår folkepensionen, hvor det fastslås, at det også fremover må være samfundets forpligtelse at sørge for, at personer - uden anden væsentlig indkomst - har

en folkepension, der kan sikre en rimelig levestandard.

Den tredje streng er en såkaldt arbejdsmarkedspension finansieret af lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Bidragene til den generelle arbejdsmarkedspension forøges procentvis over en 10-årig periode til henholdsvis 6 pct. for arbejdsgiverne og 3 pct. for lønmodtagerne. Der startes altså det første år med et arbejdsgiverbidrag på 0,6 pct. af lønnen og et lønmodtagerbidrag på 0,3 pct., og der vil ske en tilsvarende årlig stigning i 10 års-perioden.

Under sygdom eller graviditets- og barselsorlov, hvor der udbetales dagpenge fra det offentlige, skal der ligeledes fra det offentlige indbetales til pensionsordningen. Den generelle arbejdsmarkedspension vil sikre ret til en alderspension fra det fyldte 67. år. Ved invaliditet vil man opnå en invalidepension, som tilkendes og udmåles efter de gældende forsikringsmæssige regler. Der vil også være adgang til en børnepension, der udbetales som en løbende ydelse til de børn under 21,

Grønland

Aftaleforhandlingerne for Grønland for perioden 1985-87 er nu afsluttet uden at der har kunnet indgås et forlig mellem det offentlige aftalenævn og TFU.

TFU meddelte ved en skrivelse af 11. september 1985, at der ikke var grundlag for en fortsættelse af forhandlingerne.

I slutningen af september måned indgik Den Grønlandske Fagorganisation, SIK, overenskomst inden for en ramme af 6% og med suspendering af dyrtidsreguleringen med virkning fra den 1. januar 1986 og indtil videre. Der var ikke indeholdt nogen arbejdstidsnedsættelse i forliget.

På baggrund af udviklingen i forhandlingerne med SIK ønskede det offentlige aftalenævn imidlertid at genoptage drøftelserne, og det skete så ved et møde den 17. oktober, hvor af-

talenævnet fremlagde et nyt tilbud, som indeholdt en lønramme på 6% af lønsummen, men med suspension af dyrtidsreguleringen fra januar 1986 og uden nedsættelse af arbejdstiden.

TFU gav ved mødet udtryk for, at procentrammen var for lav, og at man ville have meget vanskeligt ved at acceptere suspensionen af dyrtidsreguleringen, samt at det ville være vanskeligt at gå ind i en aftale uden en tilsvarende arbejdstidsnedsættelse, som den der gennemføres i Danmark.

Som en følge heraf, har TFU den 25. oktober 1985 skriftligt meddelt det offentlige aftalenævn, at man fortsat er af den opfattelse, at tilbudet er utilstrækkeligt, og at fortsatte forhandlinger er nytteløse.

Resultatet heraf må så være, at der lovgives i folketinget om aftalefornyelsen i Grønland.

som en forsikret under den generelle ordning efterlader ved dødsfald.

For lønmodtagere, der 1. januar 1989 er fyldt 55 år, udbetales alderspensionen som en éngangsydelse fra det 67. år.

Arbejdsmarkedspensionen administreres af ATP, men etableres i øvrigt som en selvstændig ordning med repræsentantskab, bestyrelse og direktion uafhængig af ATP.

Fondsopbygningen i den generelle arbejdsmarkedspensionsordning foregår adskilt fra ATP-fonden. Fra ordningens start eller senere åbnes der mulighed for en opdeling af fonden i mindre enheder med særlige ansvarsområder, når det gælder investeringer.

Den samlede pensionsreform - omfattende ATP, folkepension og arbejdsmarkedspension - vil til sin tid give fuld dækning for lønmodtagere, der har en slutløn på op til 120.000 kr. (1985-kr.). Det vil altså - som nævnt sige 100 pct. dækning for lavtlønnede.

Mens LO-arbejderen på gennemsnitslønnen vil få 80 pct.s dækning, vil pensionsdækningen for højere lønnede gradvist falde til 50-55 pct. Det skyldes, at folkepensionen helt bortfalder for denne gruppe, og at ATP procentvis får mindre betydning. Der er her tale om personer i indtægtsklassen omkring 310.000 kr. i årsløn.

I takt med opbygningen af det tredelte pensionssystem sker en vis mildelse af samspilsproblemerne ved, at afkortningen af folkepensionsydelsen først påbegyndes ved en samlet personlig indtægt på 50.000 kr. ved siden af folkepensionen.

Desuden forudsættes, at det i fremtiden *kun* er pensionistens egen indtægt og *ikke* indtægten hos en eventuel ægtefælle, der udløser afkortning.

For tjenestemænd og medlemmer af eksisterende pensionsordninger vil pensionsindkomsten typisk være sammensat af folkepensionen, ATP-pension, pension fra den givne pensionsordning og en beskeden AP-pension.

Fratrædt

Konsulent Hans Hækkerup er med udgangen af september måned 1985 fratrædt sin stilling i COI.

Hans har siden sit valg til folketinget haft et stadig stigende arbejdspresser, og besluttede derfor at koncentrere hele sit virke om dette hverv.

AP-pensionen er optjent i den periode, hvor personen har været på arbejdsmarkedet uden at være medlem i en af de i dag eksisterende ordninger. Dette vil f.eks. være den periode, hvor personen har ansættelse inden vedkommende bliver tjenestemandsansat.

For personer med tjenstemands-pension betyder ophævelsen af samordningsfradraget og overgang til den generelle aftrapning af folkepensionen, at enlige med en samlet tjenstemandspension og ATP-pension på knap 150.000 kr. (dvs. op til ca. 39.-41. skalatrin) vil få en fremgang i pensionsdækning.

For tjenestemænd, gift med hjemmegående, vil der være en pensionsfremgang helt til 46.-47. skalatrin, fordi modregning i ægtefællens pensionsudbetaling ikke foretages.

Det er udvalgets indstilling, at tjenstemandspensionerne omlægges, således at tjenstemanden med gennemsnitlig indtægt får en uændret samlet pension som følge af ophævelsen af samordningsfradraget.

Tjenestemænd med indtægter lavere end gennemsnittet bliver automatisk bedre stillet efter omlægningen og samordningsfradragets ophævelse. For højere lønnede tjenestemænd må man efter udvalgets opfattelse, inden for tjenstemandspensionssystemet, overveje behov og mulighed for ændringer overfor de grupper, der automatisk måtte blive bedre stillet ved ændringen.

Det har ligget til grund for hele udvalgets arbejde, at man ønskede at indføre et pensionssystem, der sikrede de lavest lønnede fuld dækning for lønnen i pensionsalderen. Gennemsnitslønmodtagere skulle have dækning på omkring 80% og de højere lønnede en dækning på ca. 60%.

Som nævnt gav LOs pensionsreformforslag anledning til en omfattende offentlig debat, hvor direktører for forskellige pensionskasser nærmest stod på nakken af hinanden i deres iver efter at undsige forslaget.

Det primære kritikpunkt var forslaget om at gøre folkepensionen indtægtsbestemt, hvilket vil medføre, at folk med store indtægter vil få en aftrappet - eller slet ingen - folkepension.

Hvis det i øvrigt forudsættes, at det offentliges udgifter til sociale pensioner ikke skal nedsættes, ville det ellers skabe mulighed for en højere folkepension til den, der heller ikke i fremtiden vil have andet at leve af. En forhøj-

else af disse pensioner kunne ellers nok være tiltrængt. Den vil også være nødvendig, medmindre samfundet vil acceptere den afgrundsdybe forskel mellem fremtidige pensionister, som Bent Rold Andersen senest har peget på vil opstå.

Det er ikke sandsynligt, at samfundet til sin tid vil acceptere en todeling af pensionisterne, således at de dårligst stillede alene vil have en folkepension på det niveau, som kendes i dag.

Dels vil der i de nærmeste årtier ske en stigning i pensionisternes antal, hvilket vil øge deres politiske betydning ved valg etc.

Dels er det ikke tænkeligt, at de fremtidige folkepensionister, som har lagt grunden til og har været med i velstandsudviklingen igennem tresserne og halvfjerdserne vil *finde sig i* at blive spist af med en folkepension på det hidtidige niveau - og slet ikke, når den anden halvdel af pensionisterne vil have helt andre forbrugsmuligheder.

Et *langsigtet* forsvar for bedre pensioner burde derfor indeholde en accept af - eller i det mindste en forståelse for - at der må gøres en indsats for at udjævne de værste uligheder pensionisterne imellem.

Pia Nilsson

Ny medarbejder

COI har den 1. november ansat Pia Nilsson som ny kontorassistent i stedet for Pia Nilsson (det er ikke en trykfejl), der efter eget ønske fratrædte, da hun havde fået nyt arbejde nærmere sin bopæl.

Nyt fra A-kassen

Kursusgodtgørelse

I forbindelse med herom gældende regler kan herværende kasses medlemmer deltage i diverse uddannelsesforanstaltninger på specialarbejderskolerne og - for de faglige efteruddannelsers vedkommende - på de teknologiske institutter. Uddannelserne står åbne for alle, som har beskæftigelse indenfor de pågældende arbejdsområder, eller som i forbindelse med ledighed søger beskæftigelse inden for området.

De omtalte uddannelsesforanstaltninger finder sted i dagskoleform. Medlemmer, der ved kursusdeltagelsen er fyldt 18 år, har ret til en godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder efter nedenfor angivne retningslinier.

Ledige deltagere modtager i uddannelsesperioden en godtgørelse, der svarer til dagpengene i A-kassen. Såfremt en deltager i de sidste 4 uger før tilmeldingen, på grund af beskæftigelse har haft en højere gennemsnitlig indtægt pr. dag, ydes godtgørelsen med et hertil svarende beløb, dog ikke

udover 125 pct. af dagpengene i A-kassen.

Det er en forudsætning at A-kassen anbefaler medlemmets deltagelse i uddannelsen og at kursusstedets ledelse har anerkendt tilmeldingen.

Hvis der i forbindelse med deltagelse i kurset benyttes offentlig befordring godtgøres ud fra DSB's takst for månedsabonnementskort for en strækning, der svarer til halvdelen af den samlede skolevej. Hvor flere deltagere anvender samme befordringsmiddel ydes kun godtgørelse for en af deltagerne. Medlemmer, der i forbindelse med deres ansættelse har fribefordring, kan ikke modtage befordringsgodtgørelse.

Ansøgningsblanketter udleveres ved henvendelse til diverse uddannelsesforanstaltninger, AF-kontorer eller A-kassen. Ansøgningsblankettens rubrikker vedrørende godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder udfyldes på tro- og love af ansøgeren.

Ansøgningen skal tidligst 4 uger inden kursets påbegyndelse og senest in-

den afslutningen af hvert enkelt kursus indgives til skolen, der forsyner ansøgningen med en erklæring om, hvorvidt ansøgeren er optaget på kurset samt oplysning om kursusemne, kursusnummer og kursets varighed. Senest 3 dage efter ansøgningens modtagelse skal skolen sende ansøgningen til A-kassen.

A-kassen påfører blanketten oplysning om, den kan anbefale det pågældende medlems deltagelse i kurset, samt med hvilket beløb godtgørelse i givet fald kan ydes. A-kassen kan kræve dokumentation ved lønsedler for medlemmets indtægt i de sidste 4 uger forud for tilmeldingen. Når A-kassen har afsluttet de nødvendige beregninger m.m., sender den besked herom til skolen og medlemmet.

Hvis arbejdsgiveren ved påtegning på ansøgningen erklærer at være inforstået med, at der betales sædvanlig løn til kursisten under kursusdeltagelsen, indtræder arbejdsgiveren i den ret til godtgørelse, som tilkommer kursisten.

Inden udbetaling finder sted, må der foreligge en attest fra skolen om, hvorvidt deltageren har forsømt deltagelse i kurset og i bekræftende fald i hvilket omfang, idet godtgørelsen kun kan udbetales for den tid, medlemmet har deltaget i kurset. Hvis en deltager i kurset afbryder dette eller bortvises, bortfalder retten til godtgørelse for den resterende del af kursusperioden.

For specialarbejderskolernes vedkommende, har godtgørelse for indtægtstab indtil videre været udbetalt på skolen. Til kursister på de teknologiske institutter har A-kassen udbetalt godtgørelsen. Disse regler ændres senest ved indeværende års udgang.

Fremtidigt skal alle udbetalinger af godtgørelse for indtægtstab samt befordringsgodtgørelse foregå på samme måde som øvrige udbetalinger fra A-kassen, nemlig via PBC. Det er imidlertid en anden historie, som vi af pladshensyn er nødt til at udsætte til næste nummer af NYT FRA A-KASSEN.

Udgivet 1. december 1985.

Kontingentforhøjelse

Gennem dagpressen har vi erfaret, at der på Folketingets bord ligger et forslag fra Arbejdsministeren, om forhøjelse af kontingent til A-kassen. Forslaget går ud på, at der til forsikringskassen skal betales et årligt beløb på ca. kr. 2.430,-. Det er en stigning på 3,6 pct. i forhold til det nuværende kontingent til forsikringskassen.

Kassens bestyrelse har på det sidste møde vedtaget en forhøjelse af kontingentet til administrationskassen på kr. 5,- pr. måned. Som årsag til forhøjelsen anføres stigende udgifter til lokaleleje, EDB-udgifter m.m.

Selv om arbejdsministerens forslag endnu ikke er vedtaget i Folketinget, vil vi alligevel vove en prognose på det forventede kontingent i 1986.

Kategori	Forsikr. kasse	Adm. kasse	Ialt pr.md.
Arbejdende og ledige.			
A-kasse fuldtid	203,-	35,-	= kr. 238,-
A-kasse deltid	135,-	35,-	= kr. 170,-
Efterløn.			
A-kasse fuldtid	102,-	39,-	= kr. 141,-
A-kasse deltid	68,-	39,-	= kr. 107,-

skrivelse af kørelæreruddannelser på S-togene. Med hensyn til UA-dagetildeling stod han uforstående over at hold 66 har arbejdet fra 1/3-1983 til 1/5-1985 uden at have fået tildelt UA-dage som andre.

K. B. Knudsen. Kørelærere på S-togene skal naturligvis have den samme pædagogiske uddannelse som andre kørelærere.

Spørgsmålet om UA-dage til hold 66, og UA-tiden i almindelighed vil blive behandlet på Hellestrupvej.

Bent Skriver. Gb. Takkede for referatet fra kongressen den 30. april 1985, idet han her kunne konstatere, at der ikke var problemer med hensyn til beskæftigelse af sygdomsramte lokomotivførere i MH-tjenesten.

I et referat fra DJs stationspersonalets afdeling, har jeg imidlertid erfaret, at sygdomsramte lokomotivførere skal indgå i stationernes tjenestefordeling.

Det kan undre, at en sådan afgørelse er truffet ved medvirken af Ole Husted Andersen fra vor hovedbestyrelse. Sygdomsramte lokomotivførere skal ikke ind i stationernes tjenestefordeling, for med de korte overgange man arbejder med her, vil en helbredsramt lokomotivfører da først blive rigtig syg.

Gert Nielsen. Ar. Takkede for beretningen, og da det er sidste kongres i DLF vil jeg takke K. B. Knudsen og hovedbestyrelsen for veludført arbejde.

K. B. Knudsen. Det er en opfattelse i driftsområderne, at helbredsramte lokomotivmænd skal overføres til deres tjenestefordeling. Det vil DLF ikke acceptere, alle MH-førere skal ind i Lokomotivpersonalets afdeling, derfor skal de arbejde under DLFs indgåede aftaler vedrørende arbejdstid, der er holdningen i hovedbestyrelsen.

Der ligger en skriftlig henvendelse fra DSB, vi har meddelt at de rejste spørgsmål skal behandles i de kompetente forsamlinger.

Der skal ikke herske tvivl om, at de skal arbejde under vore regler.

O. Husted Andersen. Hb. Jeg har ikke deltaget i det omtalte møde med Nørgård. DLF har trukket sig ud af stationsgruppen vedrørende alsidig personaleanvendelse.

Jeg har sagt fra overfor at deltage i drøftelser om MH-problemer, da hovedbestyrelsen har nedsat en arbejdsgruppe der behandler MH-spørgsmålet.

Da ingen andre ønskede ordet satte dirigenten beretningerne til afstemning.

Beretningerne blev godkendt med alle stemmer for.

Punkt 6. Fremlæggelse af foreningens regnskaber 1982-1985
Foreningens hovedkasserer Niels Kristensen gennemgik og forklarede opsætningen af de udsendte regnskaber.

DLFs regnskaber for kongresperioden

1.1.1982 - 30.6.1985

Regnskabet er udsendt til samtlige kongresdelegerede. Regnskabet for denne kongresperiode er på 3½ år.

Årsregnskaberne 1982-83-84 - har alle været publiceret i DLT, medens halvårsregnskabet for 1985 kun er fremlagt for de kongresdelegerede. Når hele regnskabet for 1985 er blevet revideret, vil det blive publiceret.

Jeg vil nu gennemgå denne kongresperiodes regnskab samt give en oversigt over foreningens økonomi.

For at tydeliggøre regnskaberne

har jeg udarbejdet medsendte bilag, siderne 1 til 11, der er indsat bagest i de udsendte regnskaber.

Dette for at give en mere overskuelig sammenligning år for år, samtidig kan læses indtægter-udgifter-differencen i beløb og procenter i positiv eller negativ tendens, samt formuens bevægelse også angivet i beløb og procentafvigelse år for år.

Siderne 3 til 8 giver en grafisk fremstilling af kontiernes indtægter og udgifter samt positiv eller negativ balance og fondens formuestørrelse.

Siderne 9 til 10 fortæller om foreningens fonde, hvorledes formueforøgelsen er fremkommet ved kontingentindbetaling, overførsler, renter og kursgevinster samt kursreguleringer.

Side 11 viser, hvorledes reguleringspristallet har reguleret kontingentpristallet, som igen regulerer kontingentet ifølge foreningens love § 4, samt fordelings-nøglen til foreningens fonde, afdelingskontingent og medlemstallet.

Medlemstallet var 1. januar 1982 - 1953 medlemmer, stigende til juli 1983, hvor vi var kommet op på 2106 medlemmer.

Fra juli 1983 konstateredes et meget markant faldende medlemstal grundet naturlig afgang samt manglende regulering.

Juli 1984 stiger medlemstallet igen med 165 mand, idet sammenlægningen med Privatbane-lokomotivmændene blev en realitet. Men den faldende tendens i medlemstallet fortsætter, så vi her i oktober 85 kun er 2046 medlemmer. Det vil sige, at vi er 68 DSB-ansatte lokomotivførere mindre end ved kongresperiodens start.

På kongressen i 1982 vedtog vi at hæve kontingentet fra 99,- kr. til 165,- kr.

Endvidere vedtog vi, at vort kontingent skulle reguleres i forhold til stigning og fald i reguleringspristallet, for at undgå at inflationsstigningen skulle udhule kontingentets realværdi. Denne regulering har medført, at kontingentet nu her i november er kr. 216,15, en stigning på kr. 51,15 eller 31% på 3½ år.

Uden denne vedtagelse om regulering havde foreningens økonomi været negativ grundet inflationstakten i vort samfund og vort medlemstals nedadgående tendens, som vi desværre må frygte vil fortsætte de næste år frem.

Ved vedtagelsen af kontingentforhøjelsen havde de kongresdelegerede en klar forståelse for, at hvis foreningen skal være slagkraftig, skal økonomien være i orden for at man kan betale de omkostninger, der er forbundet med en aktiv organisation, således at man kan betale den pris det koster at købe den tjenestefrihed, der skal til for at foreningen kan deltage i alle de udvalg og grupper, der vil tjene til bedre arbejdsmiljø for foreningens medlemmer.

Disse omkostninger har været store, men ved god budgetstyring er det lykkedes at holde udgifterne i balance med indtægterne, endda give overskud, som er overført til reservefonden kr. 198.000,00.

EDB budget-styringen medfører, at hovedbestyrelsen er blevet orienteret måned for måned om foreningens økonomi, så eventuelle overskridelser af budgettet er blevet koordineret.

Særlig har omkostninger udover løn, diæter og tjenestefrihed været stærk stigende på porto, DLT, varme og el, lommebog og kontingenter til tilsluttede organisationer.

Reservefonden har vi i denne

kongresperiode fået sat på fode igen, fra en negativ formue ved periodens start til i dag, hvor den står på et overskud på 1.5 mill.

Reservefonden er pålagt en række økonomiske forpligtelser, bl.a. at afholde foreningens kongresser, formandsmøder samt andre udgifter, der ikke er forbundet med den daglige drift.

Kontingentet omsat til højt forrentede papirer har sammen med en god styring bygget denne driftkapital op.

Kampfonden, der modtager et meget beskedent beløb 1,00 kr. i kontingent pr. måned, har med kongresvedtagelsen i 1982, der ændrede renteaftalen, så de tilfaldt kampfonden og ikke hovedkassen, ved køb af 2-årige statsgældsbeviser øget sin formue med 52%, så den i dag er lidt over 1 mill.

Samtlige indbetalte Kampfundsandele, som først i følge DLFs love § 18, Foreningens fonde, Kampfonden stykke B, skulle være udbetalt til navngivne medlemmer ved pensionering, er blevet udbetalt, størrelsesordenen var ca. 9.000,00 kr. Dette er blevet afviklet for at gøre rent bord ved foreningens indtrædelse i DJ.

Studiefondens midler har foreningen stående som kontantbeholdning til højeste bankrente, selv om beholdningen kan opsiges med dags varsel. Aktiviteterne i Landsoplysningsudvalgets regi har gjort, at studiefondens beholdning er blevet nedskrevet i 1982-83-84, og kun en ændring af betaling af administrationsbidraget, således at det betales af hovedkassen, har gjort at studiefondens beholdning i denne kongresperiode er status quo.

Vi har i kongresperioden beholdt ejendomsvurderingen fra 1.4.1981 på kr. 650.000,00 i vore regnskaber. Derfor er de indtæg-

ter, der er tilført investeringsfonden udover de 48.000 kr. for kontorleje, overført fra hovedkassen pr. år. Fondens egenkapital, der via renter, kursgevinster og kursregulering har givet et overskud kr. 718.000,- på trods af, at investeringsfonden skal afholde udgifter, der er forbundet med vedligeholdelse af vor ejendom Hellerupvej 44, samt nyanskaffelser til kontoret skrivemaskiner, kopimaskiner m.m. Restaureringsarbejde på ejendommen udgør for kongresperioden ca. 240.000,00 kr.

Hjælpefonden har forøget sin formue med kr. 215.000,- fordelt med kontingentindtægt på 25% og højt forrentede papirer på 75%.

Jeg vil slutte gennemgangen af foreningens regnskab for denne regnskabsperiode med den konklusion, at vort nære samarbejde med Revisionsinstituttet af 1920 A/S og Arbejdernes Landsbank er en medvirkende årsag til, at jeg har kunnet fremlægge et så godt regnskab med en så god forrentning af foreningens værdier og formue.

Foreningens egenkapital er i denne kongresperiode forbedret fra kr. 3.057.774,51 til 5.693.074,25, en tilskrivning på 86.18% svarende til kr. 2.635.299,74

Regnskaberne er alle blevet revideret af såvel Revisionsinstituttet af 1920 A/S og vore valgte kritiske revisorer uden bemærkninger.

Med denne gennemgang vil jeg hermed lade regnskabet gå til debat.

Regnskaberne under punkt 6. blev godkendt med alle stemmer ingen begærede ordet.

Punkt 7. Beretning om Dansk

Lokomotiv Tidendes virksomhed

Foreningens sekretær og næstformand forelagde beretning om DLTs virksomhed.

Kurt Christiansen

Beretning om Dansk Lokomotiv Tidende.

Når man skal aflægge en beretning om et blad, hører der vel en del tal med.

Når man skal aflægge en beretning om et blad, hører der vel en del tal med.

Dem vil jeg for det meste spare jer for, idet de kan læses i de blade der er udkommet.

Der har gennem årene været ført en linie i bladet, som også i denne periode er ført videre.

At der er givet en blanding af teknisk – fagligt og alment stof, vil dette lille uddrag bekræfte. Jeg har plukket nogle overskrifter ud:

- Nedsat arbejdstid
- DSB imødegår nedskæringer
- Turene skal strammes
- DSB køber el-master
- Århus: Grenå banen
- DSBs el-lokomotiver
- GTS-systemet
- Nedskæringer på østbanen
- En vejbro over Storebælt
- Rejse til BC Canada
- Transport af farlige stoffer
- Første kvindelige lkf
- Studieture
- Lyntog fylder 50 år
- Nye lyntog på skinner i 1986
- Interview med DSB chefer og ledere
- Interview med politikere
- Interview med medlemmer
- Sammenlægning af forbund
- Fra medlemskredsen

Dette var et meget lille udpluk af hvad der har været i DLT.

Hvis vi skal se på nogle få tal, er der blevet bragt ca. 100 artikler om trafik og teknik på ca. 3 år.

Fra medlemmerne er der i samme periode kommet ca. 50 indlæg.

Hvis jeg skulle give en lille orientering om et par emner må det blive disse:

– Fast forbindelse over Storebælt

– Nedskæringer og stramninger i DSB.

Der er skrevet meget om Storebæltforbindelsen. Dem der kan huske det, siger at debatten startede engang i trediveerne og så med mellemrum taget op igen. Hvorfor lige nævne dette emne idag, jo fordi det er nok det emne der har givet flest lyst til at skælde ud.

Vi har ment og mener stadig, at kan vi med disse artikler være med til at præge debatten i gunstig retning, ja så er det det hele værd.

Vi har prøvet med disse artikler, som er sendt til folketing og kommunalpolitikere, i særnumre at gøre opmærksom på at der findes andre løsninger end en bro nemlig en jernbanetunnel, der både er billigere, mere driftsikker og sidst men ikke mindst ikke skaber nedlæggelse af arbejdspladser ved DSB.

Det sidste gælder både for os og andre.

Derfor har der været mange ar-

tikler om Storebæltforbindelsen. Vi skal prøve at præge udviklingen, ikke kun se på den udvikler sig.

Hvis jeg gentager den sidste sætning – fører det mig lige over i det andet emne jeg vil sige lidt om. Nedskæringer og stramninger ved DSB.

Jeg skal undlade at tage denne debat op her nu, men blot gøre opmærksom på at vi i DLT har bestræbt os på at holde vore medlemmer orienteret om hvad der rørte sig i DSB.

For at medlemmerne vidste hvad vi var oppe imod, har bladet bragt udførlige artikler, der omhandlede regeringens nedskæringer til DSB og om DSBs bestræbelser på at opfylde disse krav.

Vi har også igennem disse artikler prøvet på at få DSBs ledelse til at se, at den måde de prøvede at indfri de stillede forventninger, var forkerte.

Vi har samtidig fortalt, hvilke

Næstformand Kurt H. Christiansen.

konsekvenser denne politik ville få hvis man fortsatte. (lad mig lige sige, det har ikke hjulpet endnu, men det skyldes nok andre ting, som jeg ikke skal komme ind på her).

Dette var en kort orientering om to emner der var og stadig er aktuelle.

Bladet har også givet medlemmerne en orientering om kommende trækraftenheder og om nye typer tog, så de af denne vej vidste hvad der ville komme.

Jeg valgte at give denne lille orientering, istedet for at komme med en bunke tal, der som sagt kan læses andet steds.

Dansk Lokomotiv Tidende er nu blevet udgivet i 85 år. Nu lakker det mod slutningen idet sidste blad udkommer i dec. Ved sammenlægningen her pr. 1. januar med DJ, er der ikke økonomi i afdelingen til at videreføre bladet.

En del vil mene at det også er godt, medens andre vil mene det modsatte.

Til dem der siger at de intet kan se i at beholde bladet vil jeg godt sige: Det er en skam at de aldrig fandt ud af, hvad et blad udgivet af Lokomotivmændene kunne bruges til, for de har sandsynligvis aldrig selv brugt bladet, selv om det stod dem frit.

Og til dem der gerne så bladet bevaret, til dem vil jeg godt sige: Økonomi er noget værre noget. Det kan stoppe selv de bedste.

Jeg vil slutte denne lille gennemgang af nogle af DLTs mange sider med et tak til læserne, trykkeriet på Frederiksberg, der som mange nok ikke ved, har været med hele vejen fra starten.

Også en tak til de mange redaktører af DLT, og til de mange der gennem årene har været med til at

berige bladet, til glæde for vore læsere.

Fra 1. jan. hedder vores medlemsblad Jernbane-Tidende. Lad os berige dette blad med nogle gode indlæg.

Debat om DLTs virksomhed

Jens Bak. Hb. Jeg har selv kritiseret DLT, men grunden til jeg nu tager ordet, er at jeg vil appellere til, at vi nu da vort nye fagblad bliver Jernbane-Tidende må finde ud af hvad et fagblad kan bruges til og præge det med vore meninger.

Ingen andre ønskede ordet, beretningen godkendt med alle stemmer for.

Punkt 8. Forslag til vedtægter for Lokomotivpersonalets afdeling

Dirigenterne: Foreslog, at man bruger det af hovedbestyrelsen udsendte forslag til vedtægter for Lokomotivpersonalets afdeling som grundforslag. Forslagene behandles og prioriteres herefter således, at de mest vidtgående ændringsforslag behandles, og sættes til afstemning først.

Alle afstemninger vedrørende lovforslaget sker ved simpel stemmeflertal.

Mogens Rasmussen. Ng. Vi kan ikke stemme med simpelt flertal, det kan ikke være rimeligt, når der senere skal være 2/3 flertal for at ændre lovene.

Dirigenten. Her er tale om, at vi skal lave helt nye love for den fremtidige afdeling.

Dirigenternes forslag til den gældende afstemningsprocedure blev vedtaget.

Hovedbestyrelsens forslag til nye vedtægter for Lokomotivpersonalets afdeling, blev herefter vedtaget med følgende ændringer.

§ 1. Ingen ændringer.

P. H. Jensen. Kø. Korsør afdeling stiller ændringsforslag til § 2, idet en formålsparagraf efter vores mening skal identificere medlemskredsen, afgrænse medlemskredsens virkefelt og fastslå formålet med netop denne forening.

Vi foreslår følgende ny tekst:

Det er afdelingens formål at samle de ansatte ved DSB og de Danske Privatbaner som udfører tjeneste som fører af tog, togmaskiner, rangertræk og rangermaskiner i en afdeling under Dansk Jernbaneforbund, at varetage og fremme medlemmernes økonomiske, faglige og menneskelige interesser.

Per Petersen. Gb. Kunne ikke lide, at der stod fører af rangertrækraft, vil opfordre Korsør til at trække forslaget tilbage.

Ulrik Salmonsens. Hb. På hovedbestyrelsens vegne vil jeg anmode om at forslaget trækkes tilbage, det er DJs forbundslove vi skal arbejde efter.

Ændringsforslag fra Korsør til § 2 forkastet.

§ 2. Vedtaget uden ændringer.

Henning Freundt. Kh. Kh. afdeling mener at der i § 3, stk. 1, bør stå Danske Jernbaner i stedet for Danske Statsbaner og Privatbaner.

Ulrik Salmonsens. Hb. anbefalede forslaget til vedtagelse.

Korsør afdeling. Trækker det af afdelingen stillede ændringsforslag til § 3, stk. 1, tilbage.

§ 3. stk. 1. Vedtaget med det af Kh. afdeling stillede ændringsforslag.

Bent Skriver. Gb. Jeg foreslår, at der i § 3. stk. 2 efter »Forbundsemblemet« tilføjes, og en lommebog, der udgives hvert år.

Vi husker alle det ramaskrig der rejste sig det år hovedbestyrelsen fandt det unødvendigt at udsende

en lommebog fordi DSB havde udsendt en lille kalender.

§ 3. stk. 2. Vedtaget med den af Bent Skriver foreslåede tilføjelse.

Fredericia afdeling. Stiller ændringsforslag til § 3. stk. 4, således at sidste linie i grundforslaget »Se forbundslovene § 3. stk. 7, udgår«.

§ 3. stk. 4. Vedtaget med den af Fredericia afdeling foreslåede ændring.

§ 3. Grundforslaget vedtaget med Kh. afdelings ændring i stk. 1, Bent Skrivers forslag til stk. 2, og Fredericiaafdelingsforslag i stk. 4.

Anton Søgaard. Kb. Kalundborg foreslår ændring i § 4. stk. 1, således at der istedet for 30 medlemmer kommer til at stå 15 medlemmer. Bliver grundforslaget vedtaget vil Kb. afd. blive udraderet selvom vi har bestået siden 1914, og vi vil så blive en underafdeling af Korsør, med hvem vi ikke i det daglige har nogen som helst forbindelse. Vore fremtidige gruppegeneralforsamlinger vil give medlemmerne en rejsetid på op til ca. 4 timer frem og tilbage. Gruppen i Kb. vil blive frataget muligheden for f.eks. at deltage i kursusvirksomheden. Der er andre afdelinger eller grupper i DJ der kun har 6 medlemmer.

Ulrik Salmonsens. Hb. Hovedbestyrelsen anmoder om at forslaget trækkes tilbage, da der ellers vil f.eks. i P-gruppen kunne oprettes 8 nye grupper. Kalundborg vil vedblive med at være en selvstændig afdeling på grund af sin beliggenhed.

§ 4. stk. 1. Ændringsforslaget fra Kalundborg forkastet.

Grundforslaget vedtaget.

§ 4. stk. 1. Fredericia afdeling ønskede i sidste linie tilføjet. Og egne ønsker.

Forslaget vedtaget.

§ 4. stk. 4. Kh. afdeling ønskede i sidste linie tilføjet. eller gruppekassereren.

Forslaget vedtaget.

§ 4. stk. 5. John Jacobsen motiverede Kh. afdelings ændringsforslag med at der nu var oprettet en S-togstjeneste, og der derfor efter maskinområder tilføjes S-togstjenesten.

Ulrik Salmonsens. Hb. anbefalede på hovedbestyrelsens vegne forslaget til vedtagelse, idet S-togstjenesten først var oprettet efter lovudkastets udarbejdelse.

Forslaget vedtaget.

§ 4. stk. 6. Ændringsforslag fra Kh. og Fredericia afdelinger om ændring af ordlyden i 3. afsnit 5. linie fra kan til skal.

Henning Freundt. Kh. Motiverede forslaget med at der ved denne ændring blev en mere præcis formulering.

Forslaget vedtaget.

§ 4. stk. 8. Fredericia afdeling stillede ændringsforslag, således at der tilføjes punktet: P-gruppens tilidsmænd er alle hvert andet år på valg.

Forslaget vedtaget.

§ 4. Grundforslaget vedtaget med Fredericia afdelings ændring i stk. 1, Kh. afdelings ændring i stk. 4, Kh. afdelings ændring i stk. 5, Fredericia og Kh. afdelingers ændring i stk. 6 og Fredericia afdelings ændring i stk. 8.

Anton Søgaard. Kb. Foreslog på Kalundborg afdelings vegne antallet af medlemmer i afdelingsbestyrelsen hævet til 9 medlemmer, idet det var uheldigt i tilfælde af afstemning at der var 6 medlemmer som foreslået i & 5. stk. 1.

Gert Segato. Gb. Jeg har været med i strukturudvalget, og vi har foreslået 6 medlemmer ud fra aftalen om, at lokomotivpersonalets afdeling ville få 6 medlemmer i DJS

hovedbestyrelse. Jeg kan ikke forestille mig at det bliver nødvendigt med en afstemning i afdelingsbestyrelsen der skal afgøres på formandens stemme.

Ulrik Salmonsens. Hb. På hovedbestyrelsens vegne beder jeg Kalundborg trække forslaget tilbage. Der er tale om et økonomisk problem idet forøgelsen af antallet af bestyrelsesmedlemmer vil belaste budgettet med ca. 35-40.000 pr. medlem, forslaget vil altså løbe op i et beløb på ca. 120.000 kr.

Forslaget forkastet.

Niels Sørensen. P-gr. P-gruppen stiller forslag om ændring af antallet til afdelingsbestyrelsen til 8 medlemmer.

Forslaget forkastet.

Korsør afdeling stillede ændringsforslag til § 5. stk. 1. Således, at der ville være et ulige antal medlemmer i afdelingsbestyrelsen. Foreslog 7 medlemmer.

Fredericia afdeling havde ligeledes et ændringsforslag til § 5. stk. 1, med 7 medlemmer i afdelingsbestyrelsen. Dette forslag indeholdt imidlertid også et fordelingstal af medlemmerne i øst- og vestområderne, afhængig af hvor næstformanden blev valgt.

Desuden indeholdt Fredericia afdelings ændringsforslag bestemmelser om valg af personlige suppleanter.

Begge ændringsforslag blev debatteret under et:

Mogens Rasmussen. Ng. Vi tilslutter os forslaget, idet vi ikke skal skele til antallet af hovedbestyrelsesmedlemmer i DJ. Det skal være demokratisk, så begge områder får lige stor indflydelse på afdelingsbestyrelsens arbejde.

Per Petersen. Gb. Gb. afdeling kan støtte forslagene.

J. K. Jensen. Str. Struer afdeling kan støtte forslagene.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anbefalede på hovedbestyrelsens vegne ændringsforslagene til vedtagelse.

Forslagene vedtaget.

Alle øvrige ændringsforslag til § 5. stk. 2, bortfaldt.

Ændringsforslag til § 5. stk. 3 fra Kalundborg bortfaldt som følge af det nye § 5. stk. 2.

Korsør afdelings ændringsforslag til § 5. stk. 4, om personlige suppleanter for formanden og næstformanden blev forkastet.

Kalundborg afdelings ændringsforslag til § 5. stk. 4, udgår.

P-gruppen stillede følgende ændringsforslag til § 5. stk. 4.

Afdelingsformanden er medlem af DJs hovedbestyrelse, øvrige medlemmer af hovedbestyrelsen vælger afdelingsbestyrelsen af sin midte.

Forslaget vedtaget.

Kalundborg stillede ændringsforslag til § 5. stk. 5, hvor retningslinier for afdelingsbestyrelsens arbejde var opstillet.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anmoder Kalundborg om at trække ændringsforslaget tilbage idet indholdet hører hjemme i en forretningsorden, som den kommende afdelingsbestyrelse selv må finde ud af.

Forslaget trukket tilbage.

Ændringsforslag fra Kh. afdeling til § 5. stk. 6, trukket tilbage.

Korsør afdeling stillede ændringsforslag til § 5. stk. 6. 2 afsnit tilføjes, og der udsendes et uddrag til grupperne over vedtagelser, der berører medlemmer.

Forslaget vedtaget.

§ 5. Grundforslaget vedtaget med Fredericia og Kh. afdelings ændringer i stk. 1 og 2, P-gruppens ændring til stk. 4 og Korsør afdelings ændring til stk. 6.

Fredericia og Korsør afdelinger stillede ændringsforslag til § 6, så-

ledes at ordstyrer på tillidsmandsmøderne ændres til dirigent.

Forslaget vedtaget.

Kh. afdeling stillede ændringsforslag til § 6, angående afstemningsformen på tillidsmandsmøderne, hvor afdelingen ønsker 2/3 stemmeflerhed skal være af de afgivne stemmer.

Henning Freundt. Kh. Mente at det helt klart skal fremgå af loven at det er 2/3 af de afgivne stemmer der er gældende.

Verner Nielsen. Gb. Anbefalede forslaget til vedtagelse.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anbefalede på hovedbestyrelsens vegne, at forslaget blev trukket tilbage.

Forslaget blev sat under afstemning, og blev vedtaget med 30 stemmer for, 28 imod. 16 stemte hverken for eller imod.

§ 6. Grundforslaget blev vedtaget med Fredericia og Korsør afdelings ændring og Kh. afdelings ændring.

Fredericia afdeling stiller ændringsforslag om, at § 7 bliver til § 6, og § 6 nyt § 7.

Forslaget vedtaget.

Fredericia afdeling stillede ændringsforslag til § 7, gående ud på, at afholde tillidsmandsmøde hvert andet år. Og i de år hvor der ikke afholdes tillidsmandsmøde, afholdes der et formandsmøde.

Gert Nielsen. Ar. Anbefalede forslaget, med den begrundelse, at der kun ville være 1 formandsmøde, og 1 tillidsmandsmøde i perioden.

Ulrik Salmonsens. Hb. Bad Fredericia trække forslaget tilbage på grund af de store omkostninger det ville medføre.

Forslaget blev trukket tilbage.

Korsør afdeling stillede ændringsforslag til § 7, gående ud på,

at der afholdes formandsmøde mindst en gang hvert af de øvrige år.

P. H. Jensen. KØ. Motiverede ændringsforslaget med at man blandt andet herved efterlever DJ forbundslove, idet formanden ellers skal besøge samtlige grupper en gang årligt.

Ulrik Salmonsens. Hb. Kunne på hovedbestyrelsens vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Forslaget vedtaget.

Forslag fra Kalundborg afdeling til ændring af § 7 vedrørende antal af medlemmer for repræsentation på tillidsmandsmøderne, bortfaldt efter afstemningen om § 4. stk. 1.

Gb. afdeling stillede ændringsforslag til § 7 angående ændring af mandatfordelingen til tillidsmandsmøderne, således at kongresdelegerede vælges af det ordinære tillidsmandsmøde.

Per Petersen. Gb. Håber at man kan støtte forslaget, så det er tillidsmandsmødet der vælger delegerede til DJs kongres.

Forslaget sat til afstemning og forkastet med 38 stemmer imod, 27 stemte for forslaget.

Kalundborg afdeling stillede ændringsforslag til § 7 gående ud på, at dagsorden for tillidsmandsmøderne skal udsendes 30 dage før mødet afholdes.

Anton Søgaard. Kb. Forud for tillidsmandsmøderne skal der afholdes gruppemøder, og for at sikre at vi ved hvad der kommer til behandling på mødet må vi have dagsordenen tidligere.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anmodede Kalundborg om at trække sit forslag tilbage. Hvad vil der f.eks. ske hvis vi skal indkalde til et ekstraordinær tillidsmandsmøde.

Forslaget forkastet.

Kalundborg afdeling stillede ændringsforslag til § 7 gående ud på at der tilstilles alle medlemmer et referat fra tillidsmandsmødet.

Anton Søgaard. Kb. Motiverede forslaget med, at kommunikationen til medlemskredsen ville blive den bedste.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anmodede Kalundborg om at trække sit forslag som han mente var for vidtgående. Ville hellere støtte det af Fredericia afdeling stillede ændringsforslag. Kalundborg afdeling ville have forslaget til afstemning.

Forslaget forkastet med alle stemmer mod 1.

Fredericia afdeling stillede ændringsforslag til § 7 gående ud på at tillidsmandsmødets vedtagelser, henstillinger, valg ect. bekendtgøres for medlemmerne.

Forslaget vedtaget uden debat.

§ 7. Grundforslaget blev vedtaget med Korsør afdelings ændring (§ 7. stk. 2.) Fredericia afdelings ændring (§ 7. stk. 13).

I grundforslaget er en trykfejl i § 8. stk. 3 i linie 8 ændres § 8 til § 9.

Vedtaget.

Kh. afdeling stillede ændringsforslag til § 8 gående ud på, at man i forhandlingsarbejde udpeget af tillidsmandsmødet også modtager diæter på lige fod med afdelingsbestyrelsesmedlemmer, P-grupperrepræsentanter, turudvalgsrepræsentanter etc.

Vedtaget uden debat.

Kalundborg stillede ændringsforslag til § 8 således at der skulle foretages en uanmeldt, og en årlig revision.

Ulrik Salmonsens. Hb. Anmoder Kalundborg om at trække forslaget tilbage, da der løbende bliver foretaget revision.

Kalundborg ønskede forslaget til afstemning.

Forslaget forkastet.

§ 8. Grundforslaget vedtaget med ændring af trykfejl i stk. 3. Kh. afdelings ændring i stk. 4.

§ 9. Kh. afdeling stillede ændringsforslag til stk. 1 gående ud på, at ordinære medlemmer, udover forbundskontingentet betaler et afdelingskontingent svarende til 0,7% af skalatrin 14 laveste trin oprundet til hele kroner.

John Jacobsen. Kh. anbefalede forslaget, der pr. 1.1.1986 ville være på kr. 75.00.

Ulrik Salmonsens. Hb. Hovedbestyrelsen anbefaler forslaget til vedtagelse.

Forslaget vedtaget.

Der opstod herefter uenighed om hvem, og i hvilket omfang der var stillet ændringsforslag. Dirigenterne afbrød kongressen i 15 minutter for at få redet trådene ud.

Efter genoptagelse af kongressen havde en del delegerede ordet, blandt andet udtalte J. Vestergaard Nielsen, Fa., at han havde sympati for de af Kh. og Ålborg afdelinger stillede ændringsforslag, men det var hans opfattelse at medlemmerne ønskede en reduktion af kontingentet til afdelingen så det bliver på kr. 50.00. Andre delegerede kommenterede ændringsforslagene, og resultatet blev følgende vedtagelse angående § 9.

Stk. 1. Kh. afdelings ændringsforslag.

Stk. 2. Grundforslaget vedtaget.

Stk. 3. Ændringsforslag fra Kh. afdeling gående ud på, en fordelingsnøgle i kronebeløb, for hver gang afdelingskontingentet stiger 1 kr., således at afdelingskassen får 0,60 kr., fri egenkapital 0,10 kr. og grupperne 0,30 kr.

Stk. 4. Grundforslagets stk. 5.

Stk. 5. Grundforslagets stk. 6.

Stk. 6. Ændringsforslag fra Fredericia afdeling gående ud på, at lønninger til formand og næstformand samt vederlag til afdelingskassereren fastsættes af tillidsmandsmødet.

Stk. 7. Grundforslaget, med den ændring, at der kommer til at stå, kontoens midler tilvejebringes på den i § 9, stk. 1-3 nævnte måde. o.s.v.

Stk. 8. Grundforslaget.

Stk. 9. Grundforslaget.

Øvrige grundforslag og ændringsforslag til § 9 var herefter enten forkastet, trukket tilbage eller bortfaldet.

Dirigenten konstaterede at man ved vedtagelsen af § 9 ikke havde fastsat honorar til afdelingens formand og næstformand, samt vederlag til afdelingskassereren, jvf. § 9. stk. 6, hvilket først kan ske på tillidsmandsmødet i 1988. Han bad derfor om kongressens tilslutning til, at der indtil mødet i 1988 udbetales lønninger og honorarer som er gældende i dag.

Forslaget vedtaget.

N. Kristensen. Hb. Foreslog at afdelingen fortsat benyttede Revisionsinstituttet af 1920 A/S.

Forslaget vedtaget.

§ 10. *Humanitære midler.*

Maren Kristine Andersens Fond.

Grundforslaget vedtaget.

Dirigenten. Satte herefter hele lovkomplekset under afstemning.

Lov for Lokomotivpersonalets afdeling vedtaget med samtlige stemmer.

Grundforslaget er offentliggjort i Dansk Lokomotiv Tidende november 1985, med de på kongressen den 14. november 1985 foretagne ændringer er loven hermed som følger:

Lov for Lokomotivpersonalets afdeling under Dansk Jernbaneforbund

§ 1. Navn

Afdelingens navn er Lokomotivpersonalets afdeling. Afdelingen skal have kontor hvor arbejdet i afdelingen gør det mest hensigtsmæssig.

§ 2. Formål

Afdelingens formål er at varetage sine medlemmers interesse – og søge løst de opgaver som findes udtrykt i forbundsloven, hvis bestemmelser hele afdelingen, såvel som det enkelte medlem er underkastet.

§ 3. Medlemmer

Stk. 1. Som medlem af afdelingen kan optages personer, der er ansatte ved Danske Jernbaner som lokomotivmænd eller i dermed beslægtede stillinger. Afdelingsbestyrelsen afgør om denne betingelse er opfyldt.

Stk. 2. Straks efter optagelsen tilstilles medlemmet afdelingslov, forbundslov og forbundsemlen, og en lommebog, der udgives hvert år.

Stk. 3. Forbunds-kontingentets størrelse, indskud, kontingentindeholdelse m.v. er fastsat i forbundsloven § 9.

Stk. 4. Udmeldelse af forbundet kan kun ske med et halvt års varsel, og kun ved skriftligt motiveret anmodning derom gennem gruppen til afdelingen.

§ 4. Grupperne

Stk. 1. Afdelingen inddeles i grupper omfattende et eller flere tjenestesteder.

På hvert sted, hvor der er stati-

oneret mindst 30 medlemmer, oprettes en gruppe, øvrige tjenestesteder indgår som undergrupper på lige fod med gruppernes øvrige medlemmer. Undergruppen udpeger selv sin repræsentant.

Afdelingsbestyrelsen fastsætter en gruppes område, under hensyntagen til dens beliggenhed, medlemstal og egne ønsker.

Stk. 2. Gruppen ledes af en gruppeformand.

Stk. 3. Gruppebestyrelsen leder gruppens virksomhed i overensstemmelse med forbundets love og kategoriens og de af gruppens generalforsamling truffne beslutninger.

Stk. 4. Indmeldelser og udmeldelser sker gennem gruppeformanden eller gruppekassereren.

Stk. 5. Henvendelser af organisationsmæssig art til maskinområder/S-togstjenesten må kun ske af eller gennem gruppebestyrelsen.

For så vidt angår sager, der vedrører en undergruppe, skal denne være repræsenteret.

Fører en henvendelse ikke til det ønskede resultat, kan sagen oversendes afdelingsbestyrelsen til videre undersøgelse og behandling.

Stk. 6. Gruppeformanden skal holde afdelingskontoret underrettet om navn og adresse på medlemmer af gruppebestyrelsen og repræsentanter for evt. undergrupper, om navnet på valgte til tillidsmandsmøde samt om eventuelle dødsfald inden for gruppen.

Gruppeformanden skal sørge for, at meddelelser, cirkulærer o.l. vedrørende medlemmerne snarest mulig kommer til disses kendskab.

Tjenesteturene tilrettelægges i turudvalgene.

I sager, der har interesse for mere end een gruppe, skal der føres samråd mellem de interesserede grupper. Der skal i videst mu-

ligt omfang tages hensyn til gruppernes forslag til disse.

Stk. 7. Gruppegeneralforsamlingen er den højeste myndighed i gruppernes indre anliggender.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år i januar måned. P-gruppen dog hvert andet år.

Stk. 8. På den ordinære generalforsamling foretages valg af gruppebestyrelse og grupperevisorer samt 1 gruppeformand og 2 revisorformandere.

Revisorerne, som vælges for 2 år, afgår skiftevis 1 hvert år. Bestyrelsen skal bestå af mindst 3 medlemmer. Valget gælder for 2 år. Bestyrelsesmedlemmerne afgår skiftevis med halvdelen henholdsvis en mindre eller større del på hver ordinær generalforsamling. Den mindre del er på valg de lige år. Dersom samtlige bestyrelsesmedlemmer er nyvalgte, bestemmes det ved lodtrækning, hvem af disse der skal afgå først. Formanden vælges de lige år, og kassereren de ulige.

P-gruppens tillidsmænd er alle hvert andet år på valg.

Stk. 9. Gruppens reviderede regnskab skal være tilsendt afdelingen senest den 15. februar.

§ 5. Afdelingsbestyrelsen

Stk. 1. Afdelingen ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer.

Stk. 2. Afdelingsbestyrelsens medlemmer vælges på det ordinære tillidsmandsmøde i de år, hvor der afholdes kongres.

Formanden og næstformanden (sekretær) vælges af alle mødedeltagerne.

3 medlemmer vælges af mødedeltagerne fra grupperne øst for Storebælt.

3 medlemmer vælges af mødedeltagerne fra grupperne vest for Storebælt.

Tallet 3 i henholdsvis øst eller vest nedsættes med 1 afhængig af, hvor næstformanden vælges.

P-gruppens delegerede stemmer i det område de repræsenterer.

På hvert ordinær tillidsmandsmøde vælges i hvert område øst og vest for Storebælt 3 personlige suppleanter.

Foreslås der mere end en kandidat, kan der kræves skriftlig afstemning på tillidsmandsmødet.

Stk. 3. Afdelingsbestyrelsen vælger af sin midte en kasserer.

Stk. 4. Afdelingsformanden er medlem af hovedbestyrelsen, øvrige medlemmer af hovedbestyrelsen vælger afdelingsbestyrelsen af sin midte.

Stk. 5. Kontoret forestås af formanden. Formanden leder afdelingen efter den til enhver tid af afdelingsbestyrelsen udarbejdede forretningsorden. Han tegner afdelingen med juridisk bindende virkning – også ved køb, salg og pantsætning af fast ejendom.

Afdelingsbestyrelsen leder afdelingen og dens virksomhed i overensstemmelse med Lokomotivpersonalets afdelings love og de af tillidsmandsmødets truffne beslutninger, eller angivne retningslinier. Den nedsætter de i den anledning nødvendige udvalg.

Senest en måned efter afholdt tillidsmandsmøde skal formanden sammenkalde afdelingsbestyrelsen til konstituerende møde.

Stk. 6. Afdelingsbestyrelsen afholder møde en gang i hvert kvartal – og i øvrigt så ofte afdelingsformanden finder, der er anledning hertil.

Over hvert bestyrelsesmøde føres en protokol, der underskrives af hele bestyrelsen, og der udsendes et uddrag til grupperne over vedtagelser, der berører medlemmerne.

Ethvert medlem har ret til at få sit afvigende synspunkt i en sag tilført protokollen.

Afdelingsbestyrelsen udarbejder en forretningsorden, efter hvilken arbejdet i bestyrelsen planlægges og fordeles.

§ 6. Tillidsmandsmødet

Stk. 1. Tillidsmandsmødet er afdelingens øverste myndighed, og kun tillidsmandsmødet kan vedtage – eller ændre afdelingsloven.

De vedtagne ændringer – og beslutninger skal være i overensstemmelse med forbundsloven.

Stk. 2. Ordinær tillidsmandsmøde skal afholdes i marts/april i det år der afholdes ordinær kongres.

Herudover indkaldes til formandsmøde mindst en gang hvert af de øvrige år.

Stk. 3. Gruppeformanden repræsenterer det første mandat indtil 40 medlemmer. Derefter vælges et mandat for hver påbegyndt 40 medlemmer.

Afdelingsbestyrelsen skal være repræsenteret på tillidsmandsmødet og indgår ikke i beregning af gruppemedlemstal.

Ved valg af delegerede til kongres repræsenterer gruppeformanden det første mandat. Øvrige repræsentanter vælges efter forholdstal i henhold til forbundets love.

Stk. 4. Gruppens repræsentanter beregnes efter sit medlemstal for 1. januar forud for tillidsmandsmødets afholdelse.

Stk. 5. Dagsorden for tillidsmandsmøde skal være tilstillet de valgte repræsentanter 14 dage før mødets afholdelse.

Stk. 6. Afdelingsbestyrelsen skal bekendtgøre stedet og dato for tillidsmandsmødets afholdelse i Jern-

bane-Tidende en måned forud for mødet.

Stk. 7. På tillidsmandsmødet aflægges beretning over afdelingens og hovedbestyrelsens virksomhed.

Afdelingsbestyrelsen fremsætter et program for den kommende tillidsmandsmødeperiode.

Afdelingen forelægger sit reviderede årsregnskab(er) til behandling på tillidsmandsmødet.

Stk. 8. Enhver gruppe kan fremsætte forslag til tillidsmandsmødet.

Afdelingsbestyrelsen meddeler grupperne seneste tidspunkt for indsendelse af forslag.

Stk. 9. Forslag til kongresserne indsendes til afdelingsbestyrelsen således, de kan behandles i afdelingsbestyrelsen forinden rettidig indsendelse til hovedbestyrelsen jvf. forbundslovens § 5.

Stk. 10. Tillidsmandsmødet kan disponere over afdelingens midler.

Stk. 11. Tillidsmandsmødet vælger 2 kritiske revisorer og 1 suppleant. De valgte må ikke være medlem af afdelingsbestyrelsen.

De kritiske revisorer deltager i tillidsmandsmødet.

Stk. 12. Afdelingens medlemmer har ret til at overvære tillidsmandsmødet.

Stk. 13. Der udarbejdes et referat over tillidsmandsmødets vedtagelser, henstillinger, valg etc., der bekendtgøres for medlemmerne.

§ 7. Afstemningsregler

Ved tillidsmandsmødets begyndelse vælges dirigenter, protokolførere og protokolrevisorer. Tillidsmandsmødet fastsætter selv sin forretningsorden.

Tillidsmandsmødet afgør alle anliggender, bortset fra de i næste stykke nævnte, ved simpel stemmeflerhed.

Beslutninger vedrørende ændringer i eller tilføjelser til afdelin-

gens love kan kun træffes ved stemmeflerhed på mindst 2/3 af de afgivende stemmer. Afstemning sker almindeligvis ved håndsoprækning. Dersom mindst 15 af tillidsmandsmødets stemmeberettigede stiller forslag herom, skal der foretages skriftlig afstemning eller afstemning ved navneopråb.

Når mindst 1/3 af tillidsmandsmødets stemmeberettigede stiller forslag derom, skal en til afgørelse foreliggende sag udsendes til skriftlig afstemning blandt samtlige afdelingens ordinære medlemmer (urafstemning). Samtidig med at afstemning finder sted og senest 8 uger efter tillidsmandsmødet udsendes en udførlig redegørelse af den foreliggende sag.

Når urafstemning finder sted, skal stemmeafgivningen være tilendebragt senest 14 dage efter, at den pågældende sag er udsendt. Afgørelsen af den foreliggende sag træffes ved simpel stemmeflerhed af de inden den fastsatte frist afgivne stemmer, medmindre der i henhold til foranstående kræves kvalificeret majoritet. – I så fald kræves også ved urafstemning samme kvalificeret majoritet.

§ 8. Regnskab, kasserer og revision

Stk. 1. Regnskabet følger kalenderåret.

Stk. 2. Afdelingskassereren fører regnskabet over afdelingens indtægter og udgifter og fremlægger det reviderede regnskab til godkendelse på det ordinære tillidsmandsmøde.

Stk. 3. Afdelingskassereren modtager hver måned kategori-kontingentet fra forbundets hovedkasse samt modtager fra statsbanerne den til Lokomotivpersonalets afdeling kontingentandel

jvf. afdelingslovene § 9. stk. 1.2.3, som tilbageholdes ved lønudbetaling.

P-gruppen indbetaler det fulde kontingent til afdelingskassereren. Herefter fordeles dette i henhold til forbundets og afdelingens love.

Stk. 4. Udgifter til afdelingens drift, godtgørelse til formand, næstformand/sekretær, kasserer, kontorhold, afdelingsbestyrelsesmedlemmer, turudvalg og godtgørelse til P-gruppens bestyrelsesmedlemmer ydes, når de deltager i forhandlingsarbejde, som afdelingsbestyrelsen eller tillidsmandsmødet udpeger dem til, samt diæter og tjenestefrihed til organisationsarbejde udredes af afdelingskassen.

Udbetaling af diæter og afløsningsgodtgørelse sker som fastsat af afdelingsbestyrelsen.

Godtgørelse for deltagelse i kongresser ydes efter hovedbestyrelsens regler.

Endvidere får grupperne i sidste halvdel af hvert kvartals sidste måned tilstillet den til deres administration fastsatte kontingentandel for det forløbne kvartal.

Stk. 5. Afdelingens pengemidler og obligationer anbringes i, efter afdelingsbestyrelsens skøn, sikkert pengeinstitut.

Stk. 6. Statsautoriseret revisor foretager halv- og helårlig revision for at konstatere om kassebeholdning og bogførte værdier er tilstede.

Stk. 7. De valgte kritiske revisorer foretager ved årsregnskabet en gennemgang om lovligheden af anvendte midler.

Stk. 8. Årsregnskabet skal foreligge i revideret stand senest den 15. februar jvf. forbunds love § 10 stk. 4.

§ 9. Løn-kontorhold-diæter

Stk. 1. Ordinære medlemmer betaler udover forbundskontingentet et afdelingskontingent som til enhver tid udgør 0,7% af skalatrin 14 laveste trin og oprundet til hele kroner. Pr. 01.01.1986 svarende til 75.00 kr. pr. måned.

Stk. 2. Af kontingentet overføres pr. måned 33.00 kr. til afdelingskassen, 2.00 kr. til den fri egenkapital, 40.00 kr. til grupperne.

Stk. 3. For hver gang kontingentet stiger med 1.00 kr. fordeles kontingentet med 0.60 kr. til afdelingskassen, 0.10 kr. til den fri egenkapital og 0.30 kr. til grupperne.

Stk. 4. Afdelingens midler tilvejebringes jvf. § 9. stk. 8 i DJs forbundslove vedr. kategoriafdelingernes kontingentandel, og § 8. stk. 3 i afdelingslovene.

Stk. 5. Afdelingskassereren fører en medlemsfortegnelse. Ingen medlemmer må være i kontingentrestance.

Stk. 6. Formand og næstformand er fuldtids ansat, deres aflønning, samt vederlag til afdelingskasserer, fastsættes på tillidsmandsmødet.

Stk. 7. Den frie egenkapital har til formål at sikre disponibel kapital til afdelingen, samt afholdelse af tillidsmands- og gruppeformandsmøder, kurser, konferencer m.m.

Kontoens midler anbringes på en særlig konto, og dens midler anvendes i overensstemmelse med afdelingsbestyrelsens truffne beslutninger.

Kontoens midler tilvejebringes på den i § 9 stk. 2–3 nævnte måde, ved rentetilskrivning, kursgevinster samt ved geninvestering.

Stk. 8. Den bundne egenkapital har til formål at opsamle kapital til

eventuel erhvervelse eller opførelse af en afdelingsbygning samt vedligeholdelse af bestående – at yde støtte af såvel økonomisk som moralsk karakter, hvor medlemmet under udførelse af sit arbejde er kommet i et sådan forhold, at det skønnes at foreligge grund til at yde hjælp.

Kontoens midler tilvejebringes ved rente- og kursgevinsttilskrivning samt ved geninvestering.

Stk. 9. Overførsel fra den bundne egenkapital til den fri egenkapital skal godkendes af afdelingsbestyrelsen.

§ 10. Humanitære midler

Maren Kristine Andersens Fond.

Fondens formue, samt afkast heraf, administreres af Lokomotivpersonalets afdelingsbestyrelse. Der må ikke ske anvendelse af formuen eller afkast uden bestyrelsens beslutning og de i fundatsens givne retningslinier.

Således vedtaget på Dansk Lokomotivmands Forenings kongres den 14. november 1985.

Punkt 9. Valg til lokomotivpersonalets afdeling

a. Formand.

DLFs formand K. B. Knudsen foreslog på hovedbestyrelsens vegne Ulrik Salmonsens som ny afdelingsformand.

Han havde i den nuværende hovedbestyrelse markeret sig på en meget fordelagtig måde, det var K. B. Knudsens overbevisning at Ulrik Salmonsens kunne klare opgaven idet han altid er velforberedt når han arbejder med en sag.

Ingen andre blev bragt i forslag.

Ulrik Salmonsens blev valgt med akklamation.

Ulrik Salmonsens. Jeg takker for valget, og den viste tillid. Det skal være mit håb, at det må lykkes at få den nye afdeling til at fungere til gavn for lokomotivmændene.

b. Næstformand. (sekretær)

Gert Nielsen. Ar. foreslog Ole Husted Andersen. Ar.

Th. Nielsen. Fa. foreslog Ole Husted Andersen. Ar.

F. Mølgaard. Fa. foreslog Ole Husted Andersen. Ar.

Skotte Sørensen. Hgl. foreslog Carsten Quvang. Hg.

Gert Segato. Gb. foreslog Ole Husted Andersen. Ar.

Ulrik Salmonsens oplyste på hans og Kurt Christiansens vegne, at de ikke ville afgive nogen stemme ved valg til næstformand, idet de ikke ville foretrække den ene fremfor den anden.

Afstemning til næstformand

Ole Husted Andersen. Ar. 36 stemmer.

Carsten Quvang. Hg. 35 stemmer. 3 stemmesedler var ugyldige.

Herefter var Ole Husted Andersen valgt.

Ole Husted Andersen. Takkede for valget, og ville sætte alt ind på at opgaven blev løst på den bedste måde.

c. Bestyrelsesmedlemmer

I østområdet blev følgende foreslået.

Gert Segato. Gb. foreslog Finn P. Hansen. Gb.

Skotte Sørensen. Hgl. foreslog Per Petersen. Gb. John Jacobsen. Kh. og Carsten Quvang. Hg.

Viggo Larsen. P-gr. foreslog Niels Sørensen. P-gr.

Afstemning om bestyrelsesmedlemmer valgt i østområdet

Finn P. Hansen. Gb. 22 stemmer

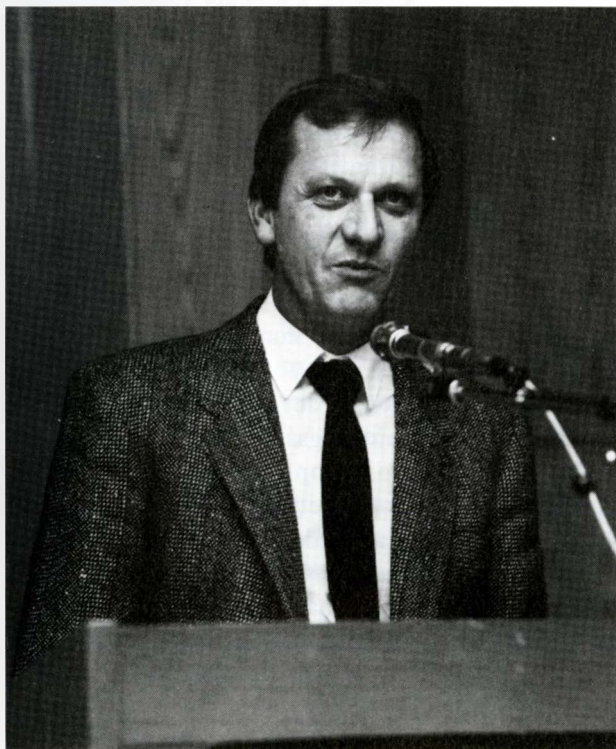
Per Petersen. Gb. 36 stemmer

John Jacobsen. Kh. 25 stemmer

Carsten Quvang. Hg. 37 stemmer

Niels Sørensen. P-gr. 12 stemmer

Herefter var følgende valgt som bestyrelsesmedlemmer i østområdet.

Afdelingsformand Ulrik Salmonsens.

Carsten Quvang. Hg.
 Per Petersen. Gb.
 John Jacobsen. Kh.

I vestområdet blev foreslået:

John K. Jensen. Str. foreslog
 Mogens Rasmussen Ng. og Th.
 Nielsen. Fa.

F. Mølgaard. Fa. foreslog Th.
 Nielsen. Fa. og Frederik Baads-
 mand. Ar.

Bendt Jessen. Ng. foreslog Th.
 Nielsen. Fa. og Mogens Rasmus-
 sen. Ng.

Gert Nielsen. Ar. foreslog Th.
 Nielsen. Fa. og Frederik Baads-
 mand. Ar.

*Afstemning om bestyrelsesmedlem-
 mer valgt i vestområdet*

Mogens Rasmussen.

Ng. 11 stemmer
 Th. Nielsen. Fa. 30 stemmer
 Frederik Baadsmænd.

Ar. 19 stemmer
 Herefter var følgende valgt som
 bestyrelsesmedlemmer i *vestområ-
 det*.

Thorkild Nielsen. Fa.

Frederik Baadsmænd. Ar.

d. Suppleanter til bestyrelsen

Der opstod en diskussion om hvor
 mange personlige suppleanter der
 skulle vælges, idet man tidligere på
 kongressen i lovforslaget til § 5.
 stk. 2 har vedtaget at der skal væl-
 ges 3 personlige suppleanter i både
 øst og vestområdet.

Th. Nielsen. Fa., Gert Nielsen.
 Ar. og Jens Bak. Hb. var alle af
 den opfattelse, at vi havde vedta-
 get personlige suppleanter for
 samtlige bestyrelsesmedlemmer
 formanden undtaget.

Niels Kristensen. Hb. mente
 ikke det var givet, at en personlig
 suppleant for næstformanden ville
 blive valgt til næstformand.

Følgende blev valgt som person-
 lige suppleanter i *østområdet*.

For Carsten Quvang. Hg.
 Henning Freundt. Kh.

For Per Petersen. Gb.

Poul Henning Jensen. KØ.

For John Jacobsen. Kh.

Niels Sørensen. P-gr.

Ved afstemning om valg som
 personlig suppleant for Per Peter-
 sen. Gb. var opstillet Finn P. Han-
 sen. Gb. der fik 21 stemmer og
 Poul Henning Jensen. KØ. der fik
 23 stemmer.

Følgende blev valgt som person-
 lige suppleanter i *vestområdet*.

For Ole Husted Andersen. Ar.

Mogens Rasmussen. Ng.

For Thorkild Nielsen. Fa.

F. Mølgaard. Fa.

For Frederik Baadsmænd. Ar.

Kent Petersen. Str.

e. Revisorer

Henning Freundt. Kh. foreslog:
 Jørn Larsen. P-gruppen og J. Ve-
 stergaard Nielsen. Fa. Da ingen
 andre blev bragt i forslag var de
 valgt.

f. Suppleanter for revisorer

Til suppleant for revisorer fik Mo-
 gens Hansen. Ar. 41 stemmer og
 Svend Erik Feyerstad. Kh. 30
 stemmer.

Som suppleant for revisorer blev
 Mogens Hansen. Ar. valgt.

Punkt 10. Afslutning

DLFs næstformand Kurt H. Chri-
 stiansen forelagde den af redak-
 tionsudvalget udarbejdede udtal-
 else fra kongressen til pressen.

Dansk Lokomotivmands For-
 ening vender sig skarpt imod den
 borgerlige regerings lønpolitik, der
 med påbud til LO-området, om
 lønstigning på højst 2% skaber et
 klassesamfund, hvor aktionærer,
 virksomhedsledere og de liberale
 erhverv, med uhørt høje indkomst-

stigninger profiterer på regerin-
 gens lønpolitik.

Med de indskrænkninger der er
 sket i befolkningens forbrug, der
 hårdest går udover de lavestløn-
 nede i samfundet, mener vi, at be-
 folkningen snarest må finde deres
 ståsted, så vi kan få den regering
 der vil arbejde for vore interesser.

Således vedtaget på Dansk Lo-
 komotivmands Forenings kongres
 den 14. november 1985.

Frederik Baadsmænd

Verner E. Nielsen

kongressens dirigenter

Udtalelsen godkendt med samt-
 lige stemmer for.

Gæstetalere

Formanden for DSB pensionis-
 terne Max Müller sagde på for-
 eningen og egne vegne tak fordi
 han havde måtte overvære kon-
 gressen, og være indbudt hertil.
 Udtrykte håbet om at de beslutnin-
 ger der er truffet i dag må blive til
 gavn og glæde for lokomotivmæn-
 dene i tiden fremover.

Forbundsformand Erik Nygaard
 Jespersen, DJ konstaterede, at der
 i dag var skrevet historie, idet det
 fornuftægteskab de 2 forbund DJ
 og DLF har indgået nu er endeligt
 beseglet.

Håbede at det i fremtiden vil
 vise, at det for lokomotivmæn-
 dene, ikke kun har været et spørgs-
 mål om at udskifte brevpapiret,
 men at det i et kommende samar-
 bejde også må blive et spørgsmål
 om at opnå gode resultater. Jeg
 tror på et godt samarbejde, vi har
 jo allerede på nuværende tidspunkt
 dette samarbejde i gang. Jeres tid-
 ligere næstformand Kurt Chri-
 stiansen er begyndt i DJ og vil få op-
 lysnings- og tillidsmandsuddannel-
 sen som hovedopgave.

Jeres kontordame Birthe Hen-
 riksen skal I heller ikke frygte bli-

Forbundsformand Erik Nygård Jespersen.

ver arbejdsløs, der er allerede truffet beslutning om at hun starter på forbundskontoret den 1.1.-86. Jeg vil lykønske Ulrik Salmonsens med valget til afdelingsformand, og håbe vi vil få et godt arbejdsfællesskab i forhandlingerne med DSB.

En lykønskning til alle de øvrige der blev valgt til en tillidspost i lokomotivpersonalets afdeling.

K. B. Knudsen vil jeg sige tak for mange års samarbejde, vi får lejlighed til på mandag i organisationerne i JFU-regi at tage afsked med K. B. Knudsen.

Tillykke med beslutningerne i dag.

K. H. Christiansen. Hb. Så er vi nået næsten til vejs ende med denne sidste kongres, og jeg vil derfor benytte lejligheden til at ønske den nyvalgte afdelingsbestyrelse tillykke med valgene, og ønske jer god vind fremover. Jeg er sikker på at vi nok skal få et godt samarbejde.

Jeg vil også sige den afgangende hovedbestyrelse tak for godt samarbejde.

I dag er formanden for Dansk Lokomotivmands Forening K. B. Knudsen stoppet, godt nok først den 31. december, men alligevel.

Efter at have virket i 37 år som tillidsmand i DLF, hvoraf de 34 år er tilbragt på Hellerupvej, er der skabt et hul efter ham som bliver meget svært at erstatte.

Jeg ved, at mange med mig, har den dybeste respekt for både hans person og viden.

Personlig vil jeg gerne sige dig tak KB. for samarbejdet på kontoret, det har været lærerigt.

Der er i foreningens historie kun blevet udnævnt 5 æresmedlemmer, de 3 er tilstede her i dag: Svend Suneson.

E. Greve Petersen.
og Gunnar Rasmussen.

Jeg skal på en enig hovedbestyrelses vegne stille kongressen det forslag, at vi udnævner K. B. Knudsen til det sidste æresmedlem

i Dansk Lokomotivmands Forenings historie.

Forslaget blev vedtaget med akklamation.

K. B. Knudsen. Hb. Jeg ville være et bæst om jeg ikke var glad for den ære det er, at blive udnævnt til æresmedlem i en forening hvor jeg har haft et langt virke. På den anden side er det ligegodt lidt besynderligt, da jeg har været en af fortalere for, at man burde afskaffe netop denne titel.

Jeg ønsker den nye ledelse af lokomotivpersonalets afdeling til lykke med valgene, et særligt til lykke til Ulrik og en tak for et godt samarbejde i hovedbestyrelsen. Ulrik er en af den slags mennesker der vokser med de opgaver han bliver sat til at varetage, så jeg ser med fortrøstning lokomotivmændenes fremtid i møde. Jeg synes det er et godt team der er blevet valgt til støtte for Ulrik i den fremtidige bestyrelse.

Det er naturligvis en mærkelig situation at stå i, men jeg har forberedt mig gennem lang tid. Man har måske ikke altid fået anerkendelse for det arbejde man har udført, men det har for mig personligt været en udbytterig tid.

Jeg er glad for at kunne sige, at lokomotivmændene er respekteret både her i landet og udenfor landets grænser. Det er naturligvis med vemod jeg tager afsked med DLF, men der vil altid være mange minder at tænke tilbage på.

BEMÆRK!

Foreningens kontor er lukket fra lørdag den 21. december til og med onsdag den 1. januar 86.

Kongressens tillidsmænd.

Gæster.

Gæster.

Jeg vil gerne sige hjertelig tak til vore gæster fordi de efterkom vor indbydelse, og jeg vil bede hver enkelt tage en hilsen med hjem til deres medarbejdere.

Dem der klarer sig bedst er dem der kan samarbejde, det har lokomotivmændene gjort i over 86 år, og står som en af de ældste organisationer.

Jeg vil rette en tak til kongressens delegerede for en virkelig vel-disciplineret kongres, hvor der har været en saglig debat. Det har været dejligt at konstatere, at det ikke har været spild af pengene vi har ofret på oplysningsvirksomheden.

Vi skal også tage afsked med en række tillidsmænd der igennem mange år har lagt et stort stykke arbejde i DLFs hovedbestyrelse, (K. B. Knudsen rettede en personlig tak til de enkelte) jeg beder om kongressens tilslutning til, at der bliver givet dem en passende erkendtlighed. Jeg fremhæver særligt samarbejdet med Kurt og Niels i vor daglige omgang på kontoret.

Kurt var jo på den sidste kongres himmelstormeren, men er nu blevet lidt mere jordnær. Vi havde måske ventet at han skulle have været afdelingens nye formand, men han har valgt en anden retning i organisationslivet, jeg må indrømme, at jeg har ikke været uden skyld heri. Jeg ønsker Kurt held og lykke i hans arbejde som sekretær i forbundet.

Niels har haft det svært, det skal ikke være nogen hemmelighed, at han har været urimeligt behandlet. Du har med megen flid og energi varetaget kassererjobbet og formandskabet i landsoplysningsudvalget.

Dit arbejde har været perfekt. Tak Niels, jeg har været glad for at arbejde sammen med dig.

Jeg håber, at lokomotivmændene vil markere sig i DJ. Tak for årene der er gået.

Dirigenterne afsluttede kongressen med tak for god ro og orden, og motiverede et leve for lokomotivmændene og Dansk Jernbaneforbund.

Carsten Quvang Jørn Thillemann
Protokolførere

På vej mod kaos

Når der slås i et kobbelt hunde, hyler de som rammes.

Mtj. v/Ib Kjær forsøger i en panisk reaktion at tilbagevise angrebet i DLT nr. 9 1985.

Dette gøres ved at undsende en skrivelse til samtlige Lkf. (Hvad koster mon det)? Hvor man med forskellige oplysninger, prøver at tilbagevise foreningens angreb på Mtj.

(Statistik kan jo bruges til lidt af hvert)!

Ib Kjær's tal er rensat for alle »uretfærdighederne«. Gule grafer, forsinkelser og tjenestefrit ophold er ikke indregnet i de 9% uudnyttet tid. Tjenestefri ophold bør medregnes, da vi er hjemmefra. (Denne oplysning er måske ny for herr Ib Kjær). Hvis disse ting medregnes er der nok ved at være underskud på de 9%. Den daglige norm er nok opfyldt, når man bruger statistikken på denne måde.

Opstramning af ture, »tyveri« af UA-dage og andre fif, har bragt lokopersonalet dertil, hvor blodtrykket ER STEGET!

Mtj's negative indstilling til lokopersonalet smitter ned gennem systemet, til stor skade for både lokopersonalet og DSB. Jeg kan love Mtj, at I vil se en afgang af Lkf, som I ikke i Jeres vildeste fantasi havde forestillet Jer.

Det medfører mangel på Lkf.

Det giver aflysning af tog

Det giver dårlig omtale

Det giver forbrugerflugt

Det giver mindre indtægt

Det giver indskrænket aktivitet

Det giver kaos.

Dette tilskriver jeg alene en katastrofal mangel på jordforbindelse. (læs fornuft).

Regn IKKE med, at lokopersonalet er indstillet på at hjælpe DSB

denne gang, når der mangler personale.

På lederkurser lærer man mange teorier, også behøvs teorier. Dette har man åbenbart ikke lært i Mtj's ledelse.

Det er jo nok svært at forestille sig, at andre kan slides op p.g.a. arbejdstider og arbejdsforhold, når man selv har fri hver week-end, har job fra 8-16 og får sin normale nat-søvn, i sin egen seng.

Hvad kendetegner en god leder?

De undergivne har tillid til lederen og dennes dispositioner.

Lederen tilgodeser de undergivnes tarv, ud fra de muligheder der er ham givet. Lederen kender de undergivnes begrænsninger. (Børnelærdom på HO).

Jeg kan ikke påstå at Mtj's ledelse lever op til disse kendsgerninger.

Et råd til Generaldirektoratet!

Fjern straks Mtj's ledelse og indsæt kompetente MENNESKER på disse poster.

DSB er på vej mod kaos. Dette kan kun stoppes ved en hurtig indgriben, som indebærer, at der atter genoprettes et tillidsforhold mellem lokopersonalet og DSB.

Med »venlig« hilsen fra en Lkf. der p.t. søger andet arbejde p.g.a. Mtj's behandling af lokopersonalet.

Lkf. E. K. S. Laursen

Mdt. Rf.

P.S. En fyreseddel fra DSB modtages også med tak!

Farvel Helgoland afdeling

Det måtte ske, alle har vidst at det var et spørgsmål om tid, og nu kender vi datoen.

Heldigvis nåede Hgl. afd. at fejre 50 års jubilæum i 1985, det er ikke mange afdelinger der når dette, under DLF's ledelse.

Ven og fjende

Helgoland har ikke altid været en »sød dreng«, så det er vel nok her, ved afdelingens næstsidste åndedrag, at »gamle venner og fjender«, tages i hånden, for et sidste venskabeligt farvel, med et alt forladt, gamle dreng.

Farvel DLF

Nu er der i afdelingens mangeårige periode, blevet indgået mange venskaber, i forbindelse med samarbejdet omkring Mo og lyntogene. Alle disse venner skal også takkes, uden jer var vi aldrig kommet så langt. Det er sikkert alle afdelinger landet over, der føler et lille stik i hjertet, når også de, lige som Helgoland afd., må sige farvel, til den gamle trofaste forening. Det gode gamle ENIGHED, KUNDSKAB, HJÆLP vil ikke mere stå i vores love, men til gengæld håber jeg, at det vil stå i vores hjerter.

Farvel Dansk Lokomotivmands Forening. Farvel alle andre DLF afdelinger landet over, på gensyn i DJ.

Las os samles i ENIGHED, og med KUNDSKAB, løfte i flok, ved fælles HJÆLP.

Goddag DJ

Helgoland afdeling er væk den 31/12-85, men genopstår den 1/1-86 som Maskindepot Helgoland. DJ. Lyntogsgruppen.

Vær hilset Dansk Jernbaneforbund, her kommer lokomotivfø-

terne fra Helgoland, må vort samarbejde blive rigtig godt, og langvarigt.

Til vores venner

Vi har fået nyt navn, (og maling). Men den gamle ÅND, er stadig hos os, og så længe han tror på os, vil vi leve.

På gensyn under DJ.

P.-E. Skotte Sørensen

Lyntogsgruppen. HELGOLAND

Helsingør afdeling

Der afholdes ordinær generalforsamling i stationens mødelokale den 28.1.1986 kl. 14.00.

Dagsorden ifølge vedtægter.

Efter generalforsamlingen er der sammenkomst med damer i Hjemmeværnsgården, Hymersvej, kl. 19.00.

Der bydes på det store kolde bord. Pris pr. person 100,- kr.

Pensionister er meget velkomne og kan tilmelde sig på tlf. 02-22 29 99 og 02-21 07 38, senest den 21.1.-1986.

Med venlig hilsen

P.b.v.

P. C. Quvang

Padborg afdeling

afholder ordinær generalforsamling lørdag den 11. januar 1986 kl. 15.00 på »Bov-Kro«.

Kl. 19.00 »hyggeaften« med vore piger, hertil er vore pensionister hjertelig velkommen.

Pris for denne aften er sat til kr. 85 pr. person.

Tegningsliste bliver fremlagt på depotet, telefonisk tilmelding kan ske på nr. 67 30 63 eller 67 33 65.

Med venlig hilsen

P.a.v.

M. Kjær-Nielsen

Rødby-færges afdeling

DLF Rødby-færges Afd. afholder ordinær generalforsamling, lørdag den 18. januar 1986. Kl. 09.30 i mødelokalet på stationen.

Dagsorden Jfr. lovene.

P.b.v.

K. E. Nielsen

Fra landsoplysningsudvalget

I november nummeret af DLT var en omtale af landsoplysningsudvalgets studierejse til Knorr-Bremse i maj 1986. Det kan oplyses, at rejsen foregår fra den 5. til 9. maj 1986.

Der er allerede bestilt hotelpladser, og rejsen vil foregå således, afgang fra hjemstedet mandag morgen, middag i Hamborg, ankomst til München mandag aften. Tirsdag besøg på Knorr-Bremse. Onsdag udflugt. Torsdag på egen hånd, og Sovevogn til Hamburg, hjemme fredag aften.

Jørn Thillemann

»Trækkrogen«

De traditionelle onsdagsmøder i »Trækkrogen« fortsætter i 1986 i samme ånd og med vekslende underholdning som hidtil på følgende dage (noter venligst) – onsdag den 15. januar – onsdag den 12. februar – onsdag den 12. marts (generalforsamling) – onsdag den 16. april – onsdag den 14. maj – og onsdag den 28. maj holder »Trækkrogen« sin årlige sommerudflugt.

Møderne i »Trækkrogen« begynder kl. 10.30 i det store mødelokale 1. sal ved DSB marketenderi, Bernstorffsgade 48 A.

Med venlig hilsen og på gensyn

Bestyrelsen

PERSONALIA

Forfremmet til lokomotivfører (k) (19. Irm.)

pr. 1.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (18. Irm.)

P. H. Andersen, mdt Fa i mdt Fa

D. S. Jørgensen, mdt Fa i mdt Fa

N. K. Ravnborg, mdt Fa i mdt Fa

J. Hyre-Jensen, mdt Fa i mdt Fa

S-B. Geisler, mdt Fa i mdt Fa

F. R. Mølgaard, mdt Fa i mdt Fa

P. Bang, mdt Fa i mdt Fa

T. F. Nielsen, mdt Fa i mdt Fa

E. D. Rasmussen, mdt Fa i mdt Fa

J. A. Larsen, mdt Gb i mdt Gb

J. V. Madsen, mdt Gb i mdt Gb

M. T. Haulrig, mdt Gb i mdt Gb

P. M. Pedersen, mdt Gb i mdt Gb

Søren H. Hansen, mdt Gb i mdt Gb

Louis M. Hansen, mdt Gb i mdt Gb

J. I. Christiansen, mdt Gb i mdt Gb

K. E. Wigh, mdt Gb i mdt Gb

G. Segato, mdt Gb i mdt Gb

C. J. Andersen, mdt Gb i mdt Gb

O. S. Rasmussen, mdt Gb i mdt Gb

Forfremmet til lokomotivfører (k) (19. Irm.)

pr. 1.11.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (18. Irm.)

T. E. Kristiansen, mdt Ar i mdt Ar

Forfremmet til lokomotivfører (k) (19. Irm.)

pr. 1.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (14. Irm.)

H. Olsen, mdt Fa i mdt Fa

Forfremmet til lokomotivfører (19. Irm.)

pr. 1.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (14. Irm.)

E. P. Bay, mdt Gb i mdt Gb

Forfremmet til lokomotivfører (14. Irm.)

pr. 1.10.1985

Lokomotivassistent (9. Irm.)

J. O. Jensen, mdt Str i mdt Str

Forfremmet til lokomotivfører (14. Irm.)

pr. 1.11.1985

Lokomotivassistent (9. Irm.)

J. P. M. Jensen, mdt Ar i mdt Ar

C. B. Nielsen, mdt Fa i mdt Fa

P. B. Skov, mdt Ng i mdt Ng

J. H. Christensen, mdt Pa i mdt Pa

Tjenestefrihed uden løn 1.2.1986–31.1.1987

Lokomotivfører (14. lrm.)

O. E. Jensen, mdt Næ

**Afskediget pr. 31.12.1985 efter ansøgning
alder**

Lokomotivfører (18. lrm.)

H. M. Barlo, mdt Es i mdt Es

Afskediget pr. 31.1.1986 p.g.a. svagelighed

Lokomotivfører (18. lrm.)

C. A. R. Kludt, mdt Pa i mdt Pa

**Afskediget pr. 31.1.1986 efter ansøgning
alder**

Lokomotivfører (16. lrm.)

O. M. Jørgensen, mdt Str i mdt Str

Afskediget pr. 31.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivassistent (9. lrm.)

P. Köppen, mdt Kh

K. B. Simonsen, mdt Kh

**Forfremmet til lokomotivfører (k) (19. lrm.)
pr. 1.10.1985 efter ansøgning**

Kst lokomotivfører (k) (19. lrm.)

P. H. Frederiksen, mdt Gb i mdt Gb

**Forfremmet til lokomotivfører (19. lrm.)
pr. 1.10.1985 efter ansøgning**

Lokomotivfører (18. lrm.)

E. L. Laursen, mdt Ar i mdt Ar

P. A. Jensen, mdt Ar i mdt Ar

M. B. Pedersen, mdt Ar i mdt Ar

Erik Jakobsen, mdt Ar i mdt Ar

F. Klyver, mdt Ar i mdt Ar

F. Baadsmand, mdt Ar i mdt Ar

P. Kjær, mdt Ar i mdt Ar

O. Husted Andersen, mdt Ar i mdt Ar

K. Aachmann, mdt Ar i mdt Ar

I. B. Nørrevang, mdt Ar i mdt Ar

J. A. Pedersen, mdt Ar i mdt Ar

T. Nielsen, mdt Fa i mdt Fa

G. F. Dahl, mdt Fa i mdt Fa

J. O. Jespersen, mdt Gb i mdt Gb

S. A. Nordfang, mdt Gb i mdt Gb

S. Høyer, mdt Gb i mdt Gb

Frode Hansen, mdt Gb i mdt Gb

A. Starlev, mdt Gb i mdt Gb

A. A. Elk, mdt Gb i mdt Gb

Per Petersen, mdt Gb i mdt Gb

U. Salmonsens, mdt Gb i mdt Gb

P. Andst, mdt Gb i mdt Gb

O. Edholm Petersen, mdt Gb i mdt Gb

J. Nielsen, mdt Gb i mdt Gb

W. B. Østergaard, mdt Gb i mdt Gb

Forfremmet til lokomotivinstruktør (21. lrm.)**pr. 1.8.1985 efter ansøgning**

Lokomotivfører (k) (19. lrm.)

N. B. Kristensen, mdt Gb i Mo Kh

Forfremmet til lokomotivfører (18. lrm.)**pr. 1.10.1985**

Lokomotivfører (14. lrm.)

J. L. Pedersen, mdt Ar i mdt Ar

J. M. Hald, mdt Ar i mdt Ar

A. F. Hjerlesen, mdt Fa i mdt Fa

E. W. Pedersen, mdt Fa i mdt Fa

Finn Christensen, mdt Gb i mdt Gb

P. B. M. Rasmussen, mdt Gb i mdt Gb

B. Larsen, mdt Hg i mdt Hg

B. H. Madsen, mdt KØ i mdt KØ

P. M. Walus, mdt Næ i mdt Næ

S. G. G. Andersen, mdt Od i mdt Od

Forfremmet til lokomotivfører (14. lrm.)**pr. 1.9.1985**

Lokomotivassistent (9. lrm.)

H. Lebeck, mdt Hg i mdt Hg

S. B. Jensen, mdt Kh i mdt Kh

Forfremmet til lokomotivfører (14. lrm.)**pr. 1.10.1985**

Lokomotivassistent (9. lrm.)

K. Børner, mdt Gb i mdt Gb

**Overgået til anden stiling pr. 1.12.1985
efter ansøgning**Lokomotivfører (k) (19. lrm.) til lokomotiv-
fører (18. lrm.)

K. B. Harder, mdt Gb i mdt Gb

Forflyttet pr. 1.9.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (18. lrm.)

P. B. Andersen, mdt Kb i mdt Gb

Forflyttet pr. 1.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivfører (k) (19. lrm.)

A. Odgaard, mdt Kh i mdt Gb

Lokomotivassistent (9. lrm.)

B. H. Christensen, mdt Rf i mdt Gb

Navneændring

Lokomotivfører (18. lrm.)

G. Jensen, mdt Es til G. Riisberg

S. E. Nielsen, mdt Gb til Sven E. Nielsen

L. M. Hansen, mdt Gb til Louis M. Hansen

Elektrofører (16. lrm.)

K. Madsen, mdt Kh til Kaj Madsen

Lokomotivfører (14. lrm.)

E. Pedersen, mdt Gb til Erik Pedersen

Lokomotivassistent (12. lrm.)

K. Nilsson, mdt Gb til Kurt Nilsson

Lokomotivassistent (9. lrm.)

A. J. Mortensen, mdt Kh til Allan J. Morten-

sen

L. T. Jensen, mdt Kh til Leif T. Jensen

Afskediget pr. 31.10.1985 efter ansøgning

Lokomotivassistent (9. lrm.)

B. Carndal, mdt Gb

Afskediget pr. 31.12.1985 p.g.a. svagelighed

Lokomotivfører (k) (19. lrm.)

K. M. Nørgaard, mdt Ar

Lokomotivfører (18. lrm.)

B. Jensen, mdt Es

V. B. D. Nielsen, mdt Næ

Rettelse. Personalial DLT nr. 10

Lokomotivfører (k) (19. lrm.)

K. Hansen, mdt Ar i mdt Ar

forfremmet til lokomotivfører (21. lrm.)

skal rettelig være lokomotivinstruktør (21.
lrm.)**Til pensionisterne**Fra 1. januar 1986 ophører det ek-
straordinære kontingent for pensi-
onisterne.

P-gruppen

Tilgang 1.8.1985

Bhvk Erik Christiansen

U gruppe 41

Tilgang 1.10.1985

Lkas Kim Mannik Hansen

U gruppe 40

Bevilget afsked efter ansøgning 1.10.1985

Mtf Jesper Cramer

U gruppe 46

Overgået til efterløn 1.10.1985

Lkf Thorkild Christensen

U gruppe 16

Forflyttet

Lkas Steen Kenneth Hansen

Flyttet fra U gruppe 40 til U gruppe 41

I anledning af mit 50 års jubilæum den
21.1.1986 holdes åbent hus i hjemmet
Borgm. Fischersvej 8, XI., mellem kl. 10–12.

Venlig hilsen

*C. A. H. Møller, elfører***Dødsfald**Pens. lkf H. S. J. Busk, Fredericia, død den
14.10.1985, 79 år.Pens. lkf Jens A. Pedersen, Langaa, død den
4.11.1985, 88 år.Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubi-
læum frabedes venligst.

Lkf C. C. F. Rasmussen, mdt Gb (Ro)

*Foreningens hovedbestyrelse
og redaktion ønsker medlemmerne
og bladets øvrige læsere
glædelig jul og et godt nytår.*

*Da dette blad er det sidste
vil vi samtidig takke læserne og andre
der har været med til
at berige bladet i de mange år.*